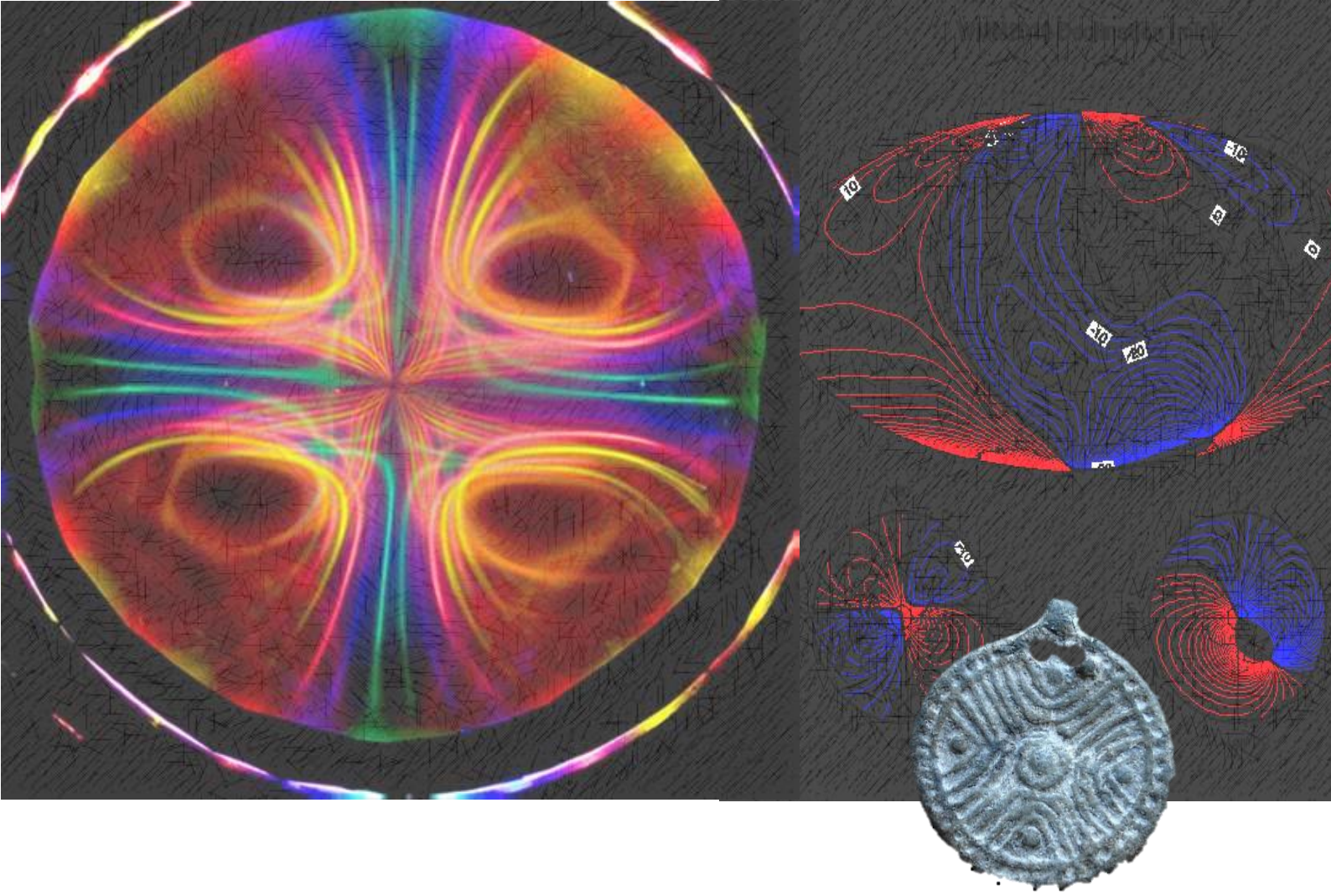

Магнетна реконекција као соларна пупчана врпца и божански ореол планете земље

НЕНАД ШИЈАКОВИЋ

Садржај

Истински свети ореол 4

Геомагнетно поље земље 6

Како описујемо геомагнетно поље земље 6

Дефиниција деклинације, инклинације и магнетног екватора 7

Прецесија земљине осе (прецесија еквиноција) 8

Ексцентричност земљине орбите 9

Нагиб осе ротације Земље – укошеност еклиптике 10

Магнетно поље сунца у међупланетарном простору 10

Древни симбол "Коловрат" као дводимензионална, симболичка презентација Сунца, његовог торзионог поља, вечног осциловања, таласа 14

Магнетна реконекција као појава 16

Магнетна реконекција – процес којим сунце напаја земљу, као мајка одојче преко пупчане врпце 19

Прва магнетна реконекција: 19

Друга магнетна реконекција: 23

Трећа магнетна реконекција: 24

Четврта магнетна реконекција: 24

Концепцијска сличност Теслиног калема и "Калема" планете земље 25

Померање манетног пола земље и утицај на формацију магнетне деклинације у периоду 2019.-2020. године 27

Соларни Часни крст планете земље 32

Утицај на људе, фауну и флору 34

Древна симболика на археоартефактима 35

Магнетни крст планете земље јесте облика Часног крста, али немојмо претеривати и измишљати... 53

Прилог: Планета нам се тренутно обраћа, да ли је чујемо… то је питање 55

Шта бележе мерења Шумановог резонантног електромагнетног таласа (тзв. Шуманове резонанце) у истом периоду 59

Целокупан спектар електромагнетног шума за период 23.-25.12.2018 62

Шуманов резонантни електромагненти талас за период 23.-25.12.2018 62

Фреквенција Шуманове резонанце за период 23.-25.12.2018 62

Амплитуда Шуманове резонанце за период 23.-25.12.2018 63

Литература 66

О аутору 67

Истински свети ореол

Истински свети ореол

Сунце, извор живота на планети земљи. Може ли ова констатација да буде краћа, а тачнија. Чини се да не може никако. Данашња наука све више открива нешто што су наши древни преци одлично познавали. Колико је Сунце битно за планету земљу и живот на планети земљи није уопште упитно, али скорашња научна открића, посебно она након лансирања тзв. “Magnetospheric Multiscale (MMS) Mission”, 12. марта 2015. године, бацају једно сасвим ново светло на улогу Сунца у животу наше планете, на улогу Сунца у животу свакога од нас. Наиме, научници НАСА-а су покренули четири посматрачка сателита у свемиру који ће им омогућити да посматрају и одгонетну огромну мистерију - један од најосновнијих и мистериозних процеса космоса, магнетско поновно повезивање, односно магнетну реконекцију у земљиној магнетосфери. Процес који по првим резултатима мерења и посматрања представља вид интерпланетарне везе, односно начин за континуирану конекцију сунца и планете земље, али и осталих планета у сунчевом систему, као и пренос материје и енергије са Сунца, путем линија електромагнетног поља Сунца и земље.

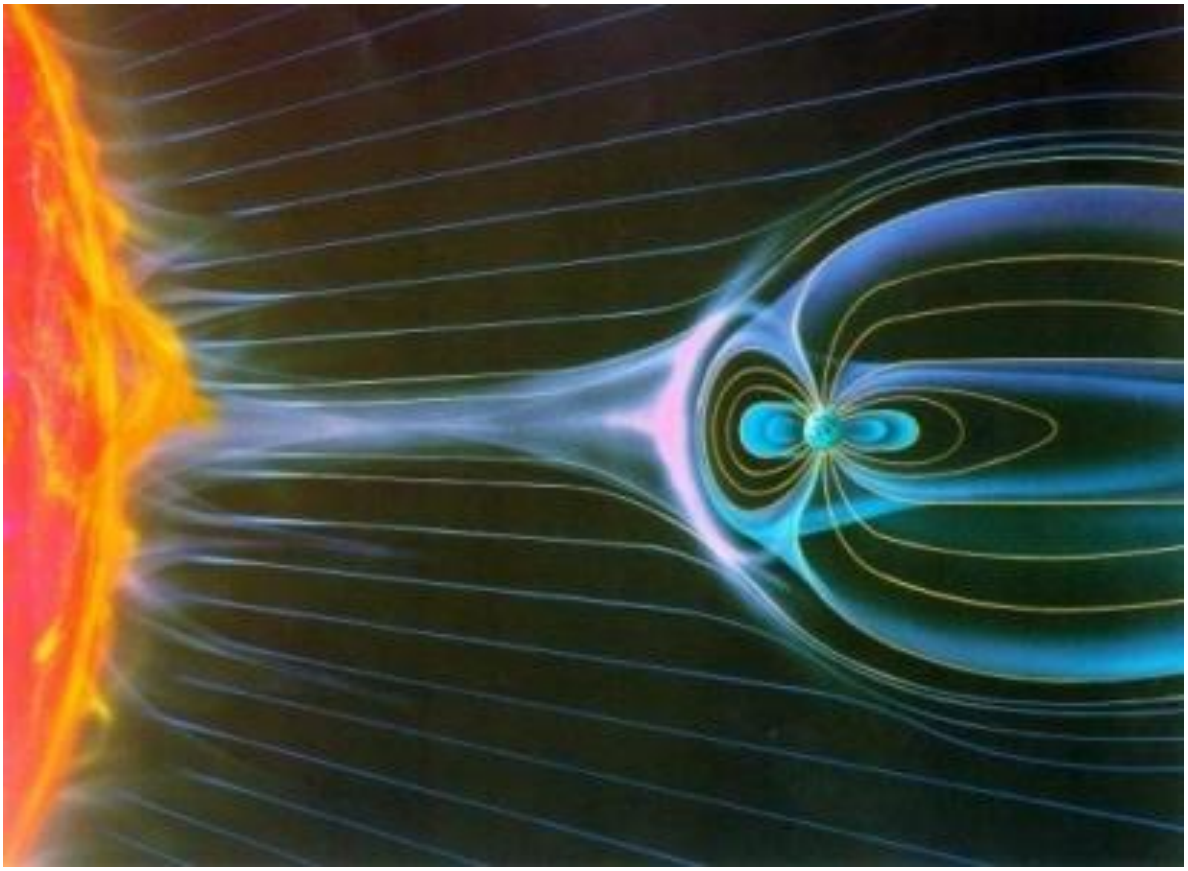

Ајмо полако у објашњења читавог феномена, а како бисмо исто учинили прво морамо схватити геомагнетно поље земље и сунца, као и како се исти испољавају. Намерно не улазимо у врло клизав терен који би се бавио извором истих, барем не за сада.

Геомагнетно поље земље

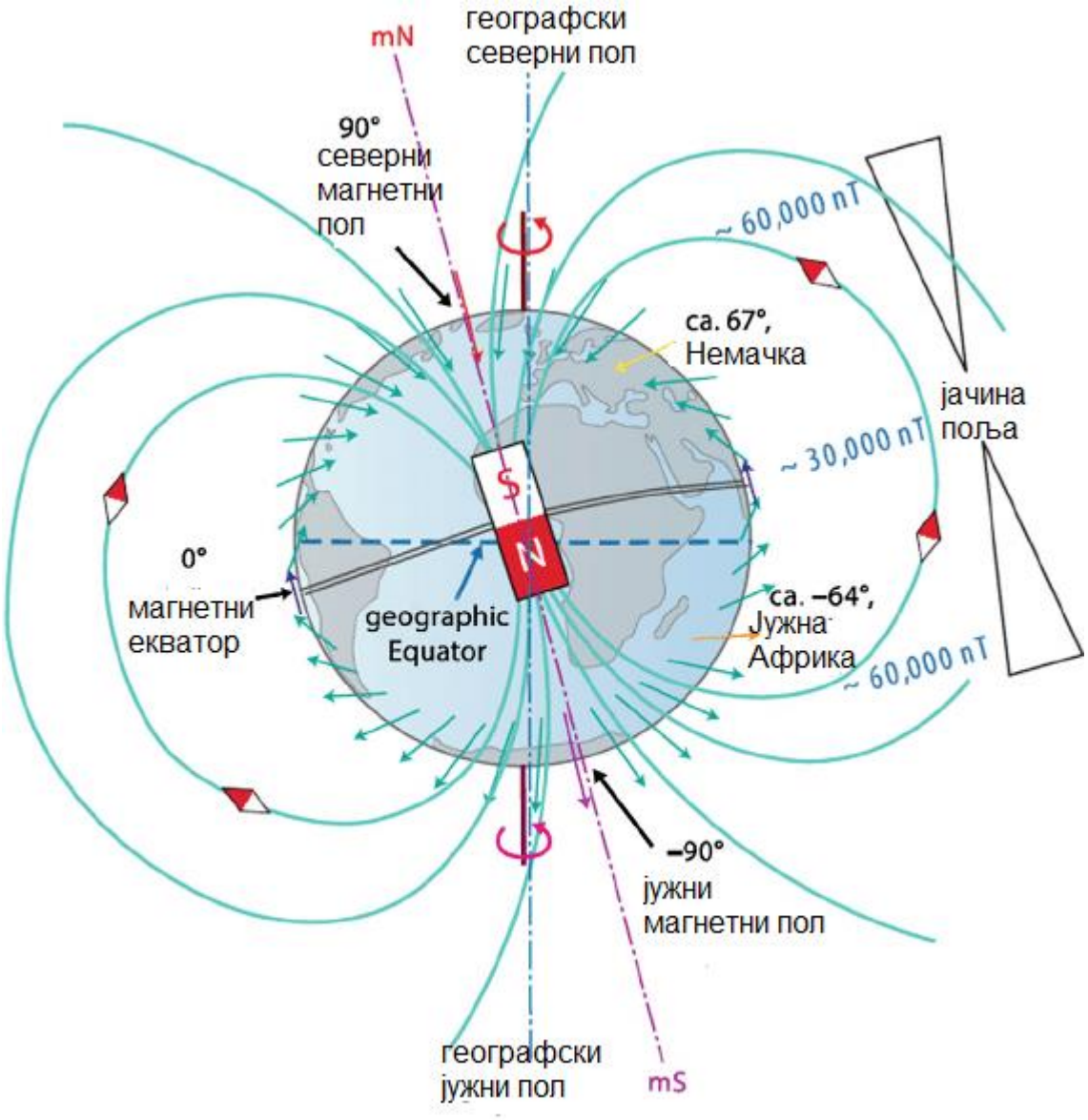

https://www.researchgate.net/figure/The-Earths-magnetic-field-the-geomagnetic-field-Notice-that-the-southern-and-northern_fig1_279446083

Како описујемо геомагнетно поље земље

Вектор магнетног поља описан је наравно својим интензитетом и правцем, односно смером, погледати слику горе. Два угла, деклинација (D) и инклинација (I) најчешћи су вид представљања вектора јачине поља, поред наравно вредности модула, односно интензитета поља. Такође можемо користити и представу путем координантног система и ортогоналних компоненти поља у смеру географског севера (X), географског истокат (Y) и у смеру ка центру планете (Z).

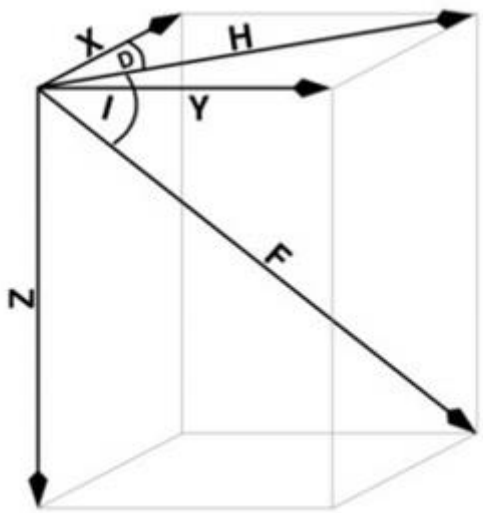

(GFZ Potsdam)

X и Y компоненте су паралелне површини земље и усмерене су ка географском северном полу и географском истоку, респективно. Вектор F наравно описан је својим модулом, односно интензитетом и својим правцем-смером. Вектор H представља хоризонталну компоненту паралелну површини земље и усмерену ка магнетном северном полу. Вертикална компонента (Z) усмерена је ка земљи и нормална је на вектор H. Угао инклинације (I) представља угао између вектора H и F, угао који линије магнетног поља чине са површином земље. Угао деклинације (D) представља угао између вектора усмереног ка северноом магнетном полу (H) и вектора усмереном ка северном географском полу (X).

Дефиниција деклинације, инклинације и магнетног екватора

Углови деклинације и инклинације описују орјентацију геомагнетног поља. Деклинација прдставља угао између линија магнетног поља и северног географског пола. Инклинација представља угао под којим линије магнетног поља продиру у површину земље. Инклинација је у принципу позитивна на северној а негативна на јушној хемисфери. Магнетни екватор представља линију на којој је инклинација једнака 0. Линије магнетног поља су у тим тачкама паралелне са површином земље. На магнетним половима инклинација износи 90 степени, односно линије магнетног поља продиру у земљу под углом од 90 степени, погледати слику горе. Слика испод текста приказује глоалну дистрибуцију деклинације за 2015. годину, према тзв. IGRF моделу.

declination calculator

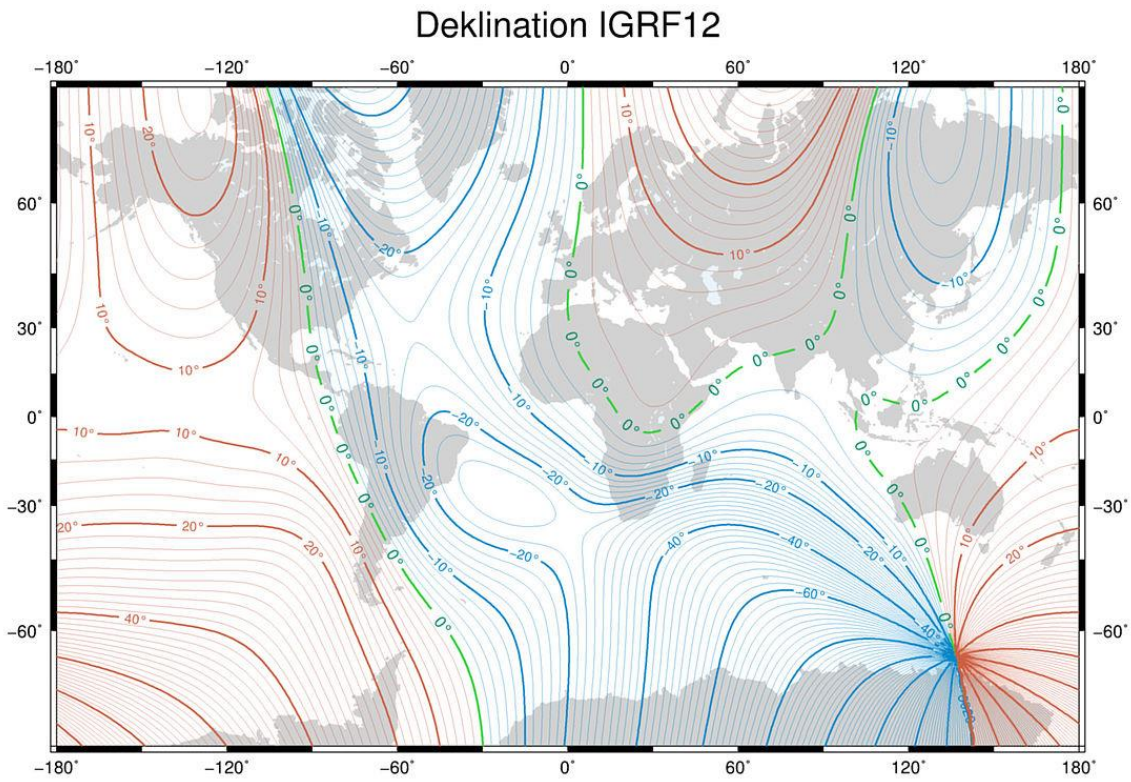

Прецесија земљине осе (прецесија еквиноција)

Земљина оса ротира по конису (прецесија) баш као што то чини чигра. Период прецесије износи 25,920 година. Стога, северни небески пол није усмерен увек према истом сазвежђу. По ваничном схватању науке прецесију изазива гравитациони притисак Сунца и Месеца на планету земљу.

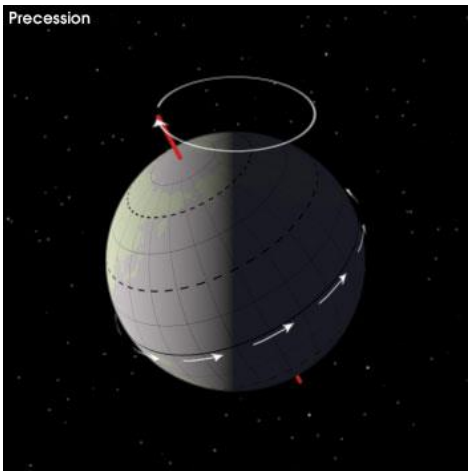

Оса ротације земље у оквиру прецесије ротира у супротном смеру од ротације Земље (Image from NASA).

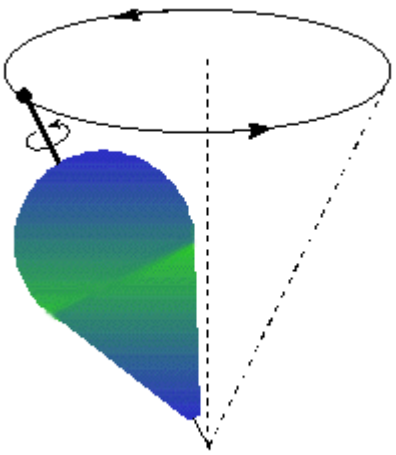

Ексцентричност земљине орбите

Ексцентричност је облик земљине орбите. Током временског периода од 100.000 година, орбита се мења од скоро савршеног круга до елипсастог облика и назад до скоро круга. Управо сада, орбита је скоро савршен круг. Ово узрокује да се земља у јануару више приближи Сунцу него што је то случај у јулу, што доводи до више сунчеве енергије која долази на Земљу у јануару него у јулу. Али овај ефекат је мали у поређењу са варијацијама у доласку сунчеве светлости узроковане нагибом Земље, тако да у овом тренутку ексцентричност има веома мали утицај на климу током године. Ако би орбита постала наглашено овална, било би топлије када би земља била ближа Сунцу без обзира на нагиб, а дужина годишњих доба била би другачија.

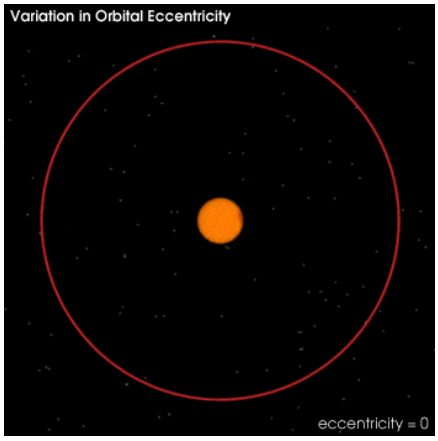

Нулта ексцентричност, Земља орбитира по идеалном кругу (Image from NASA).

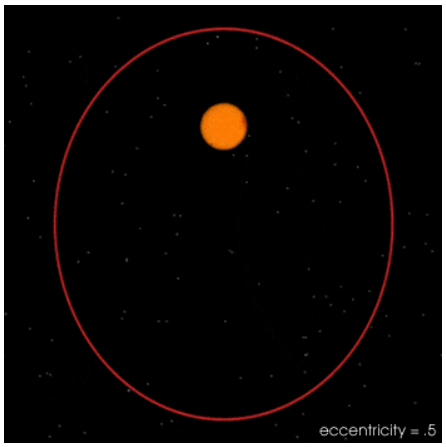

Полу ексцентричност значи да Земља орбитрира по елипси и Снце није у центру већ у жижи елипсе (Image from NASA).

Нагиб осе ротације Земље – укошеност еклиптике

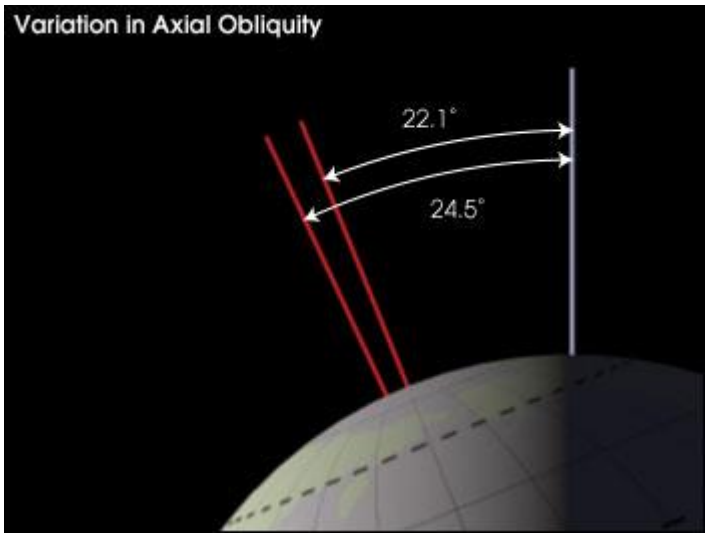

Нагиб осе ротације земље у односу на Земљину орбиту око Сунца узрокује годишња доба. Нагиб од осе се мења од 22.1 ° до 24.5 ° током периода од 41.000 година. Тренутни нагиб је 23,5 ° и полако се смањује. Када је нагиб већи, годишња доба су екстремнија, са оштријим зимским и летњим временом. Када је нагиб мањи, годишња доба су блажа и мање различита.

Магнетно поље сунца у међупланетарном простору

https://sr.wikipedia.org/wiki/Sun%C4%8Devo_magnetno_polje

https://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BE%D0%BB%D0%B0%D1%80%D0%BD%D0%B8_%D1%86%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D1%83%D1%81

https://www.space.com/22393-sun-magnetic-field-explained-infographic.html

https://www.nasa.gov/feature/goddard/2016/understanding-the-magnetic-sun

ММФ, односно Међупланетарно магнетно поље у соларном систему је практично само другачији назив за Сунчево магнетно поље. Магнетно поље Сунца је врло јако и као такво се простире даље од магнетног поља било које планете и обухвата све планете соларног система.

Магнетно поље Сунца својим силницама, односно линијама магнетног поља носи тзв. соларни ветар, са својим честицама, које се констатно генеришу и лансирају са површине Сунца у поменути међуплантарни простор. Сунчев ветар и магнетно поље су уврнути у својеврсну спиралу ротацијом Сунца.

На крају, соларни ветар и ММФ наилазе на међузвездани простор. Граница између простора којим доминира Сунце (или хелиосфера) и међузвездани простор назива се хелиопаузом.

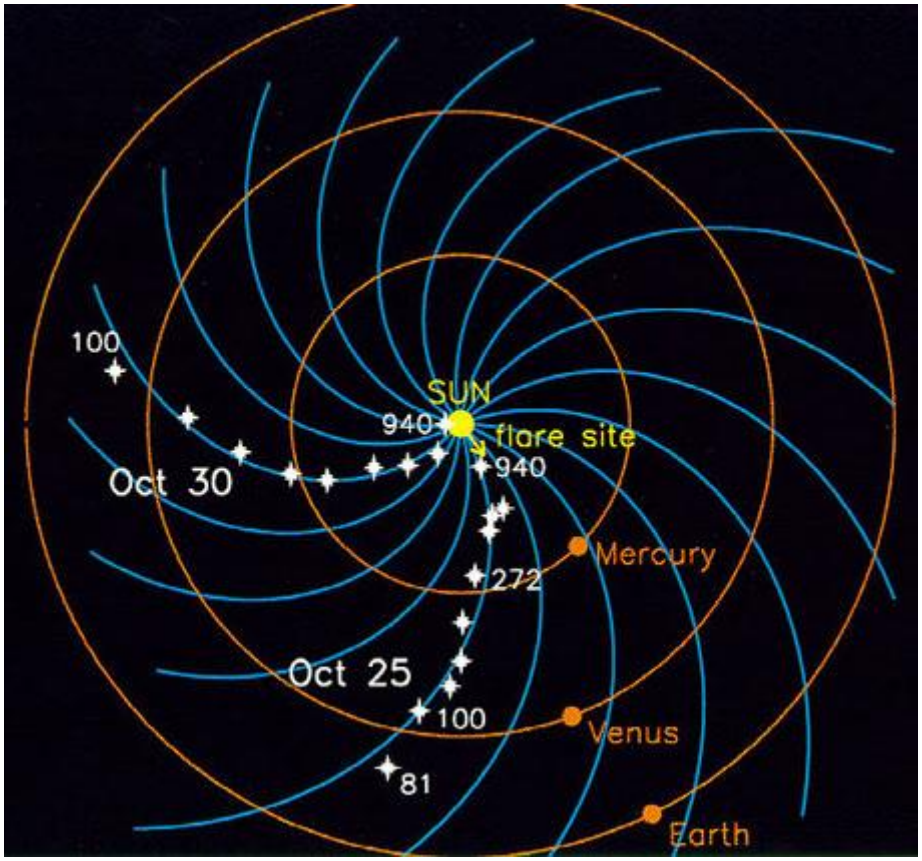

ММФ је представљен плавим луковима на слици горе. Ова слика показује спирални карактер ММФ-а - НАСА

Корисни линкови:

The Sun's Magnetic Field - New and Improved Model?

Magnetometer on Ulysses Tracks IMF!

How We Detect Magnetic Fields with Spacecraft

What is Interplanetary Space"

http://www.spaceweather.com/glossary/imf.html

https://en.wikipedia.org/wiki/Solar_wind

посматрање сунца: https://sdo.gsfc.nasa.gov/

посматрање свега: https://www.spaceweatherlive.com/

http://www.aurora-service.eu/aurora-school/all-about-the-kp-index/

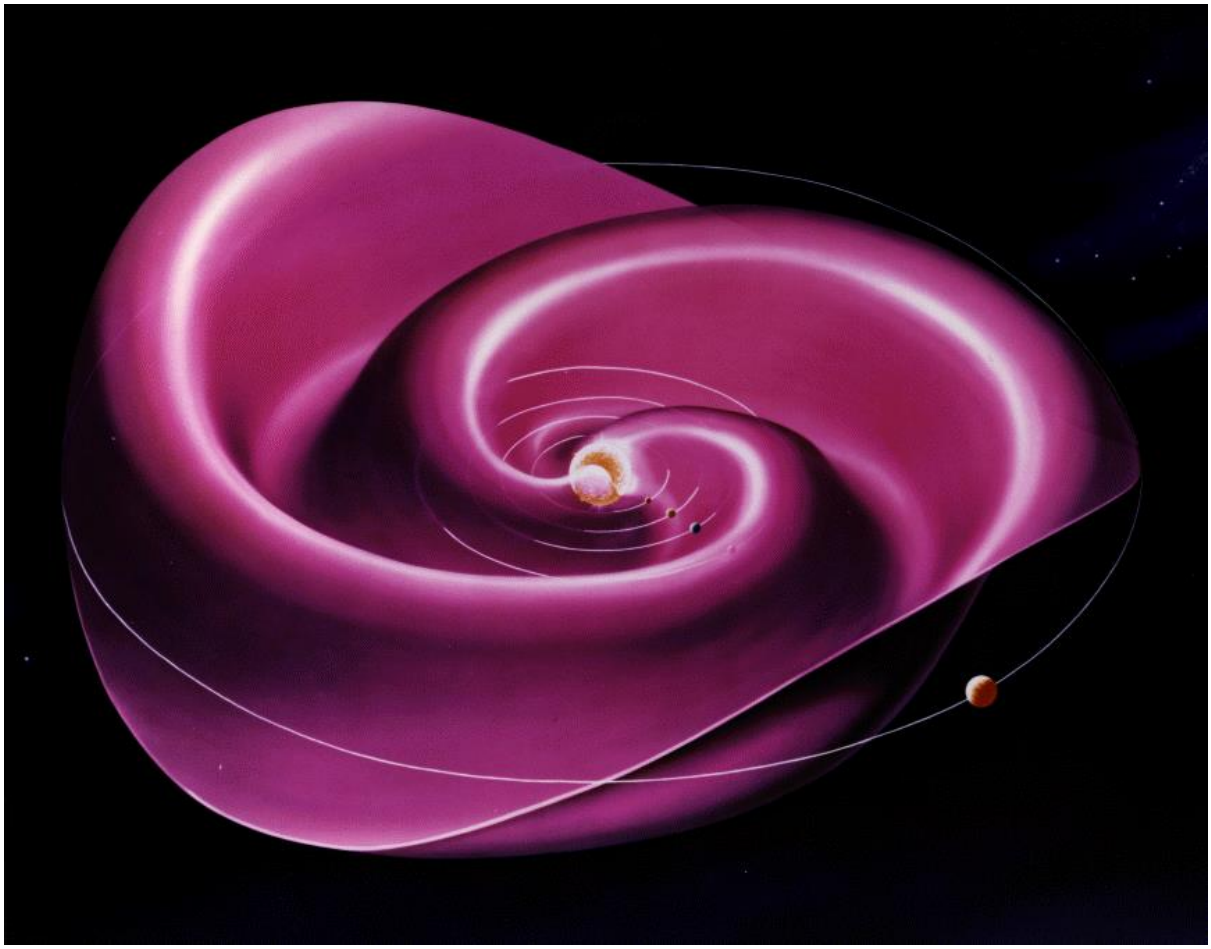

Хелиосферични струјни омотач је резултат утицаја ротирајућег магнетног поља Сунца на плазму у међупланетарном медију.

https://en.wikipedia.org/wiki/Interplanetary_medium#/media/File:Heliospheric-current-sheet.gif

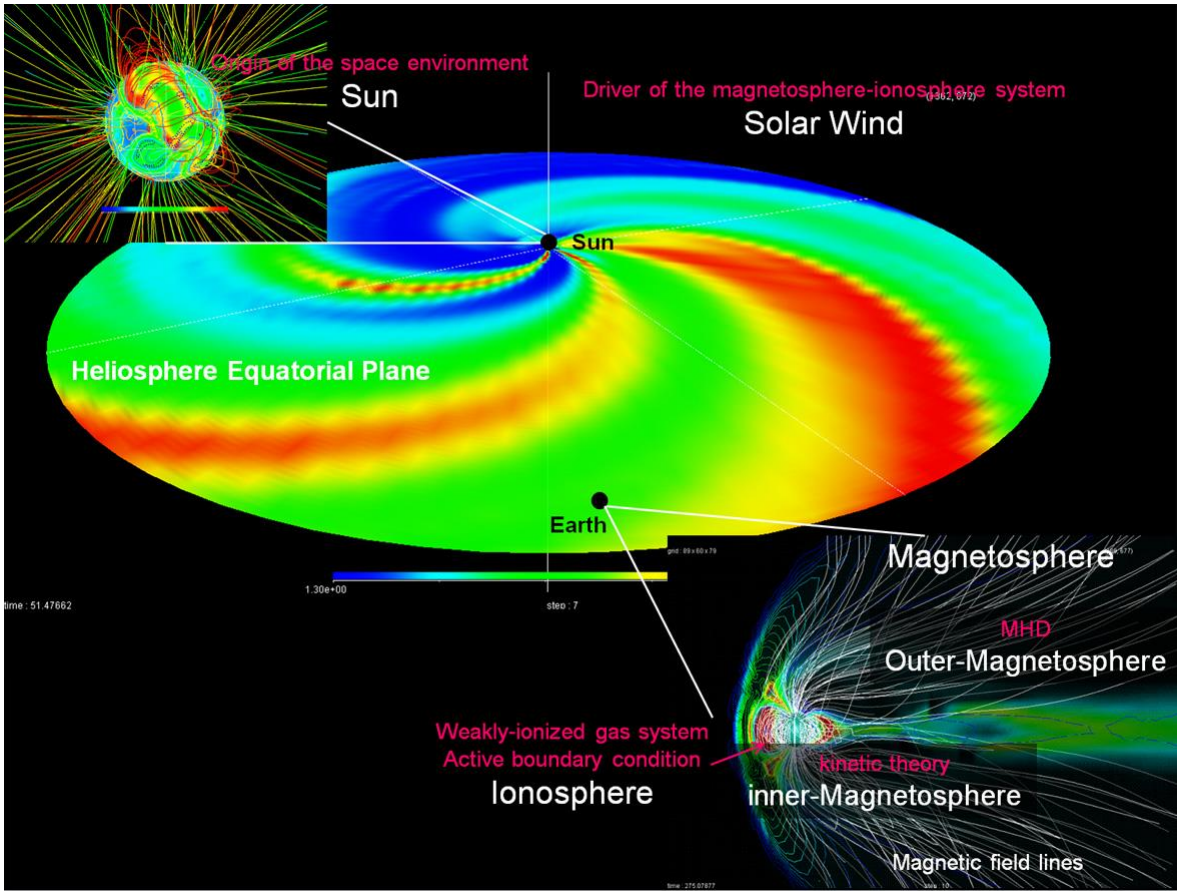

Преглед соларно-земаљског система. Соларни ветар који потиче од сунца и који превладава у хелиосфери има спиралну структуру услед ротације Сунца. Земљино магнетно поље деформише соларни ветар, формирајући магнетосферу. Горња атмосфера слабо јонизована сунчевим зрачењем формира јоносферу. Одговарајући магнетосферно-јоносферни систем реагује на промену соларног ветра.

http://aer.nict.go.jp/en/people/spe_nakamizo.html

Древни симбол "Коловрат" као дводимензионална, симболичка презентација Сунца, његовог торзионог поља, вечног осциловања, таласа

Одгледајте видео..

Симбол Сунца и његовог вечно-осцилујућег таласа, поља можемо пронаћи кроз миленијуме, на свим просторима где је наш древни род обитавао...

Дечани, Србија

Археолошки музеј у Драчу

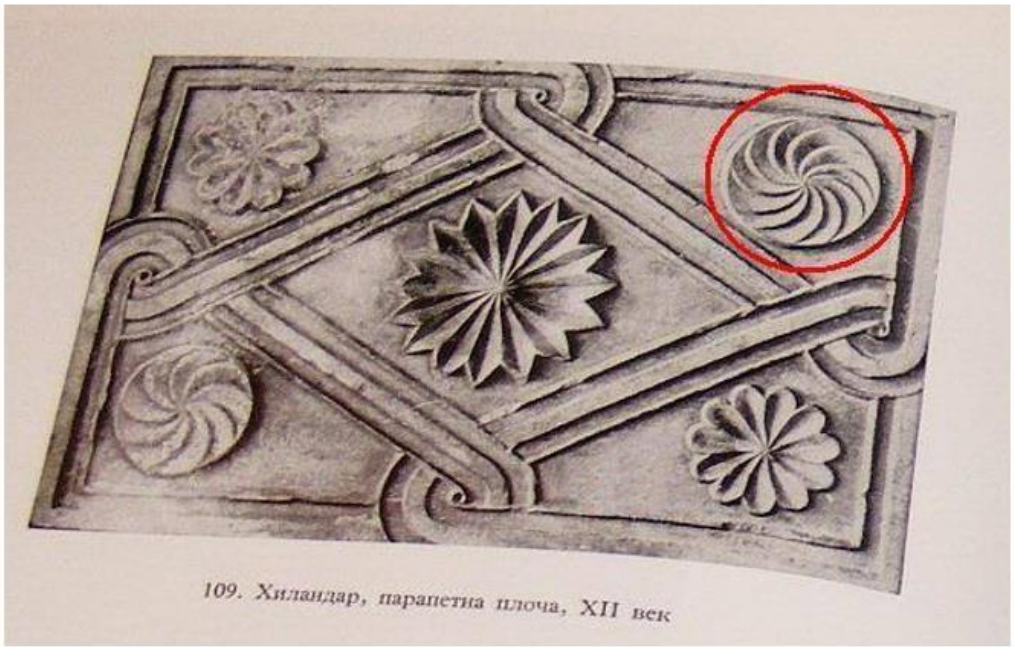

Хиландар

Торзионо поље

Магнетна реконекција као појава

Један пријатељ којег необично много ценим, једном приликом је уопште не циљајући неке велике научне истине рекао: “Ето испада да када год се два магнетна поља сусретну настаје Крст”...

На наредној слици је 3д изглед магнетног поља једног стандардног магнета, облика дугмета, ваљка, штапа, са својим јужним и северним магнетним полом. Линије магнетног поља чине тзв. вортекс, односно торус около самог магнета (облик крофне са шупљином у средини ☺).

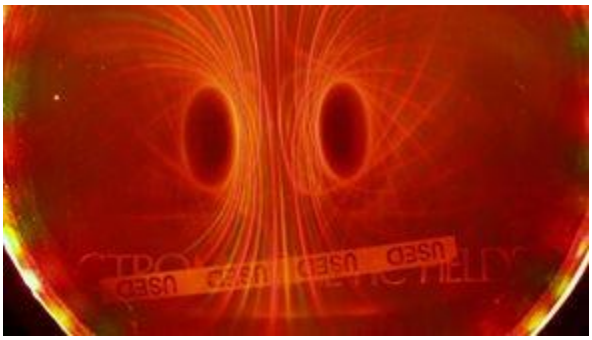

Уколико у причу убацимо још један магнет са своја додатна два пола добијамо тзв. четворополни вортекс, као на наредној слици. Иначе за ову сврху користимо фотографије са веб портала ferrocell.us

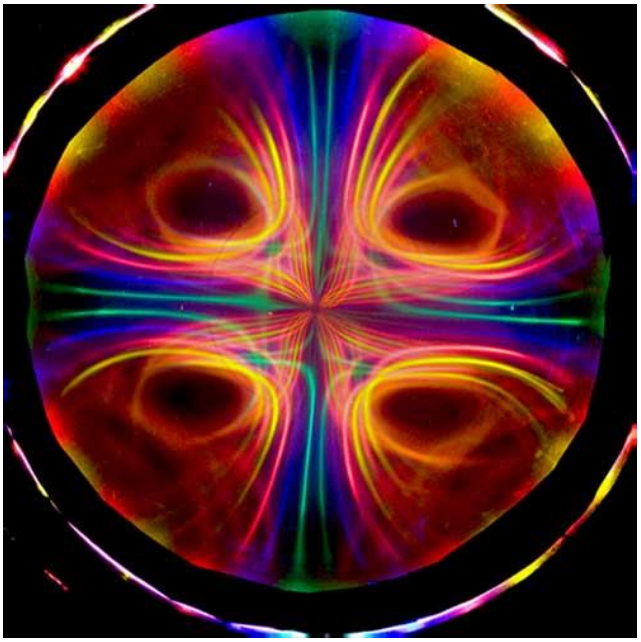

Quadrupole anti-vortex image selected and published by APS (American Physical Society) for their 2012 calendar. 100mm edge lit RGBY cell by M. Snyder

Посебно ова трдња до изражаја долази када је реч о електромагнетним пољима у плазми.

Ајмо да видимо шта каже наука, шта се дешава када се сретну два електроманетна поља у плазми. Наиме, магнетна реконекција је физички процес који се одвија у високо проводним плазмама у којима је магнетска топологија преуређена и магнетска енергија се претвара у кинетичку енергију, топлотну енергију и убрзање честица. Како се магнетна поља сваке плазме приближавају једно другом, целокупни образац силница магнетског поља се мења и све се реконектира у нову магнетску конфигурацију – отпуштајући велику количину енергије. Према теорији магнетне хидродинамике (МХД), реконекција се дешава пошто се електрични отпор плазме у близини граничног слоја супротставља струјама неопходним за одржавање промене магнетног поља. Потреба за таквом струјом може се видети из једне од Максвелових једначина, што овом приликом наравно нећемо демонстрирати.

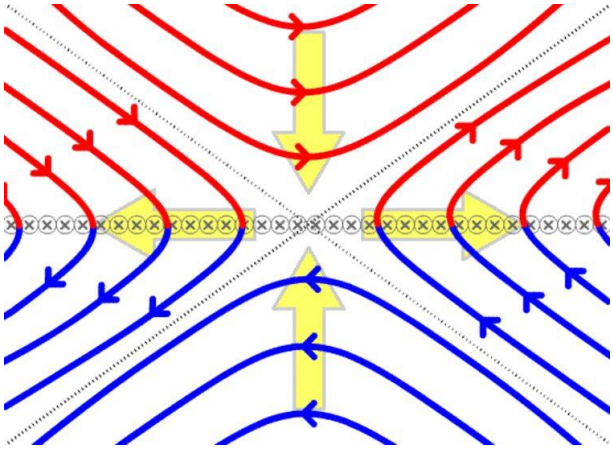

На левој слици је шематски приказана магнетна реконекција до које долази када се два магнетна поља сусретну у плазма средини (с магнетним пољима обојеним црвено и плаво) . Када се поља приближе једно другом долази до тзв. реконектовања, уз промену силница сопственог магнетног поља. Ова појава је узрок ауроре, или поларног светла – енергија из соларног ветра се ослобађа кад се ове честице сударе с плазмом унутар Земљиног магнетског поља, у одређеном склопу околности. На десној слици је приказан медаљон са "Aegishjalmur Helm of Awe (ægishjálmr)", пронађен у Естонији, Датиран на: 10. – 11. век нове ере.

Etsy артефакти уз Естоније и Бугарске

https://en.wikipedia.org/wiki/Magnetic_reconnection

Fenomenalno

https://phys.org/news/2018-11-scientists-first-ever-views-elusive-energy.html

https://phys.org/news/2018-05-reveals-energy-dissipates-earth-magnetic.html

https://phys.org/news/2018-09-longer-dark-scientists-uncover-source.html

https://phys.org/news/2018-12-macroscopic-phenomena-microscopic-physics.html

https://phys.org/tags/magnetic+reconnection/ https://phys.org/news/2015-06-mastering-magnetic-reconnection.html

Магнетна реконекција – процес којим сунце напаја земљу, као мајка одојче преко пупчане врпце

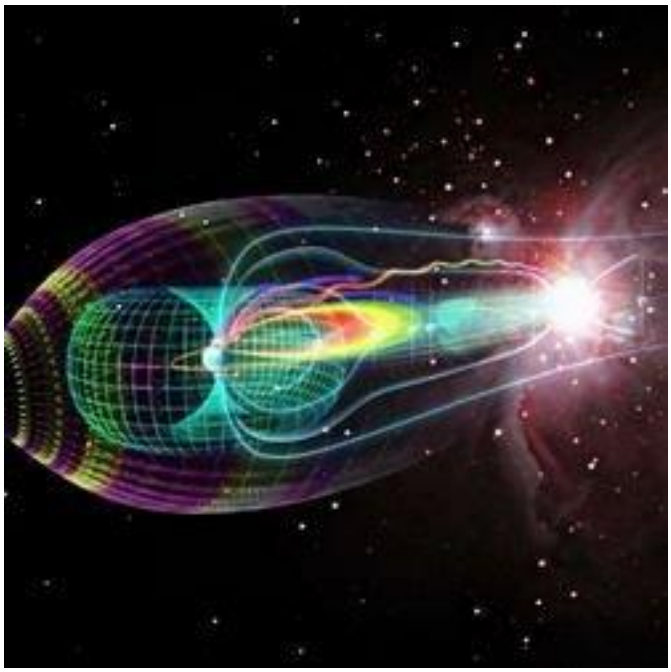

У наставку ћемо пробати да опишемо процес како га ми схватамо, а користећи више извора наведених као коришћена литература.

Наиме, како би дошло до преноса енергије са сунца на планету земљу, по аутору овог текста постоје четири, назваћемо их тачке преноса, на којима долази до појаве магнетне реконекције:

Прва магнетна реконекција: дешава се на самоме Сунцу, односно у сунчевој атмосфери, и на тај начин долази до лансирања плазме у интерпланетарни простор...Плазма, односно наелектрисане честице крећу се линијама магнетног поља сунца према земљи у облику који називамо соларни ветар...погледати анимацију НАСА. Магнетна реконекција се јавља током појаве сунчевих бакљи, избацивања короналних маса и многих других догађаја у соларној атмосфери. Опсервациони докази за сунчеве бакље обухватају опажања прилива / одлива, петљи које се спуштају, и промене у магнетској топологији. У прошлости су посматрања соларне атмосфере вршена помоћу даљинског снимања; сходно томе, магнетна поља су изведена или екстраполирана, а не директно посматрана. Међутим, прва директна опажања соларног магнетног поновног повезивања прикупљена су 2012. (и објављена 2013. године) помоћу високог резолуције High Resolution Coronal Imager.

Према нашем физичару Горану Митићу, који је недавно извео једну револуционарну теорију тзв. Нове физике, у питању је антигравитација, што доказује вишом температуром у корони сунца у односу на језгро сунца...Према НАСА у питању су линије магнетног поља, а на слици се види плазма у корони која тече по линијама магнетног поља...где долази, опет премаскромном мишењу аутора овог текста, до прве магнетне реконекције. (https://www.youtube.com/watch?v=rb3oMCAgVK0)

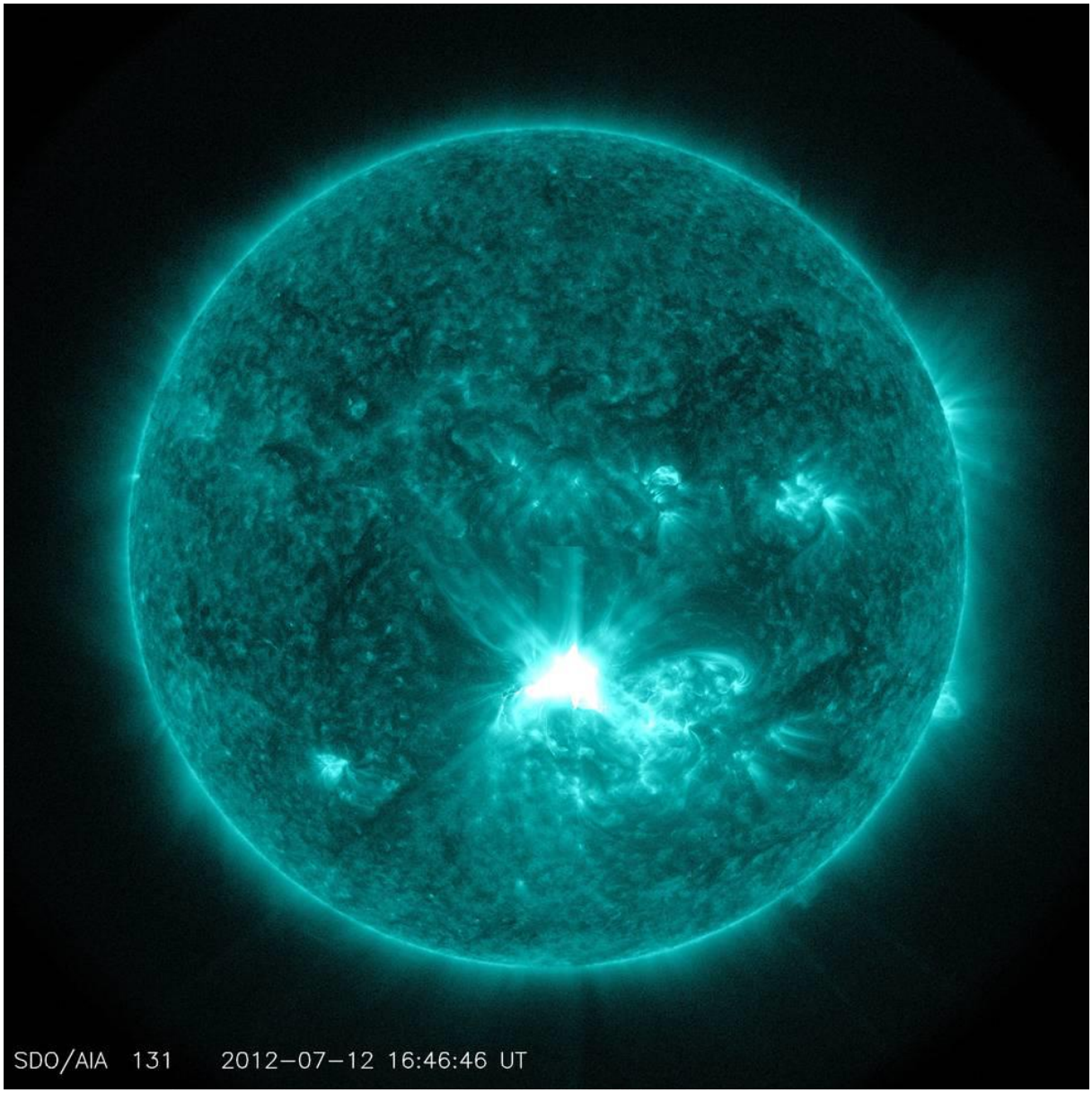

Сунчева бакља – снимљена од стране NASA SDO 12. јула 2012. године, изазвана феноменом магнетне реконекције.
Credits: NASA/SDO
https://www.nasa.gov/content/goddard/mms-studying-magnetic-reconnection-near-earth

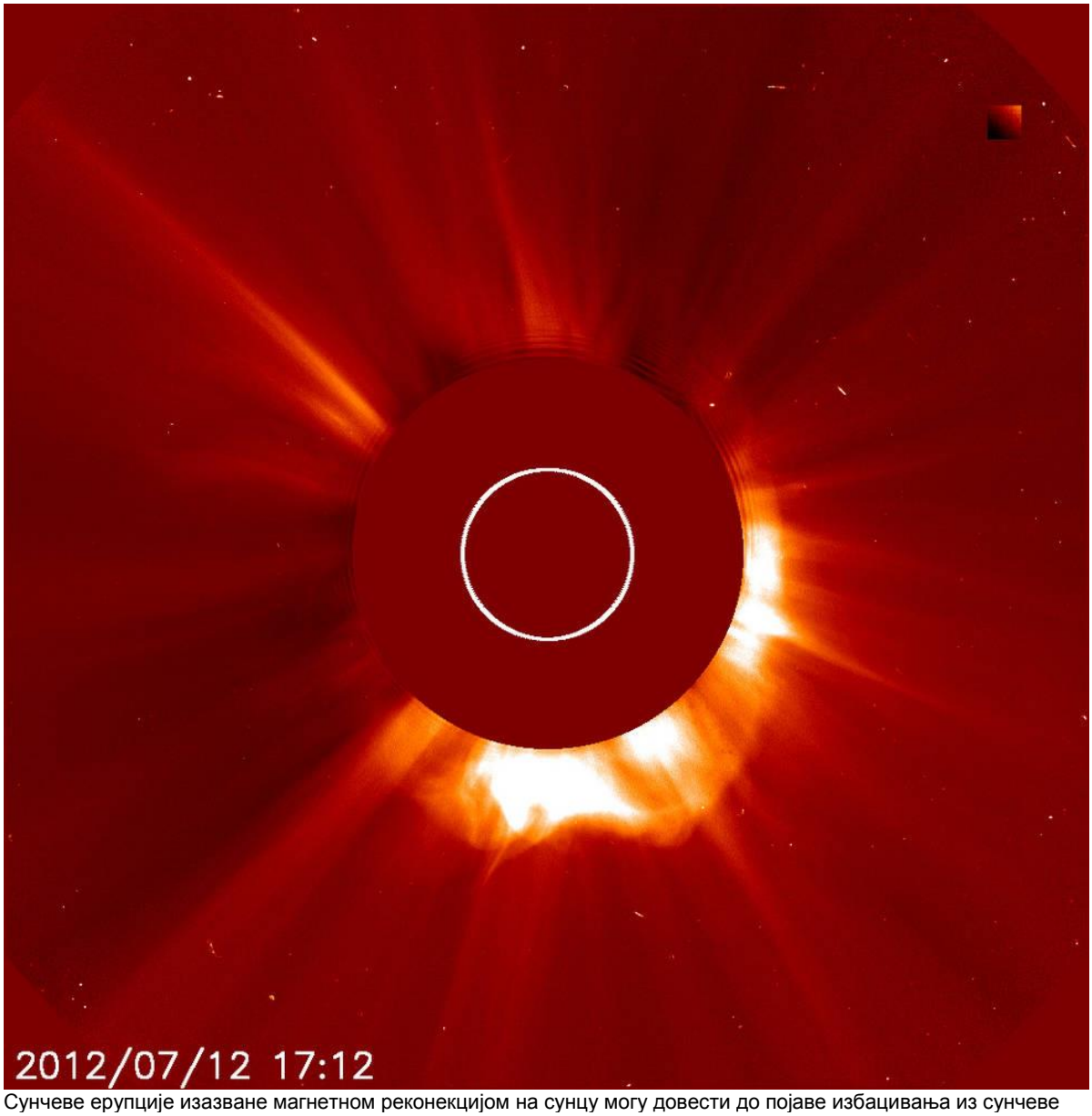

Сунчеве ерупције изазване магнетном реконекцијом на сунцу могу довести до појаве избацивања из сунчеве атмосфере огромних количина сунчевог материјала под називома ејекција коронале масе. На слици је приказана таква појава снимљена од стране ESA/NASA соларне и хелиосферичне обзерваторије, која је даље наставила свој пут према планети Земљи у јулу 2012. године.
Credits: ESA&NASA/SOHO

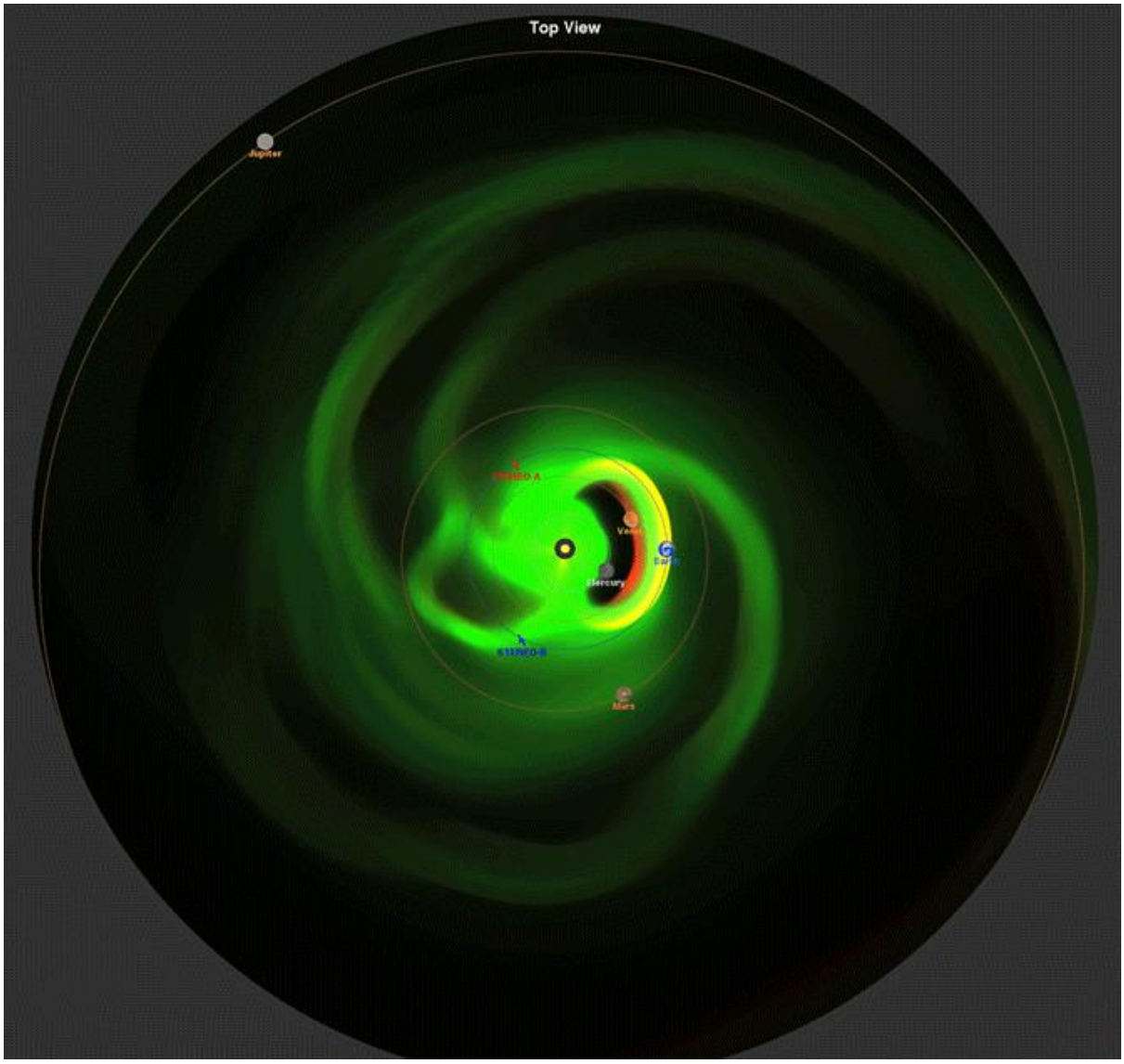

Поглед одозго на сунце. Модел назван Енлил модел приказује избацивање короналне масе која је путовала ка Земљи 12-15 јула 2012. године .
Credits: NASA/Goddard/CCMC/Bridgman

https://svs.gsfc.nasa.gov/cgi-bin/details.cgi?aid=4188

Друга магнетна реконекција: у магнетосфери, на страни земље окренутој ка сунцу, односно на страни магнетосфере која се сучељава са пристиглим соларним ветром, долази до нове магнетне реконекције, где се сучељавају линије магнетног поља сунца, носећи соларни ветар, и магнетног поља земље. Услед магнетне реконекције долази до прекида линија магнетног поља земље на чеоној страни ка сунцу и исте линије постају део тзв. репа магнетосфере, погледати видео и слике, са собом носећи огромну енергију наелектрисаних честица соларног ветра (ослобођегаса са сунца).

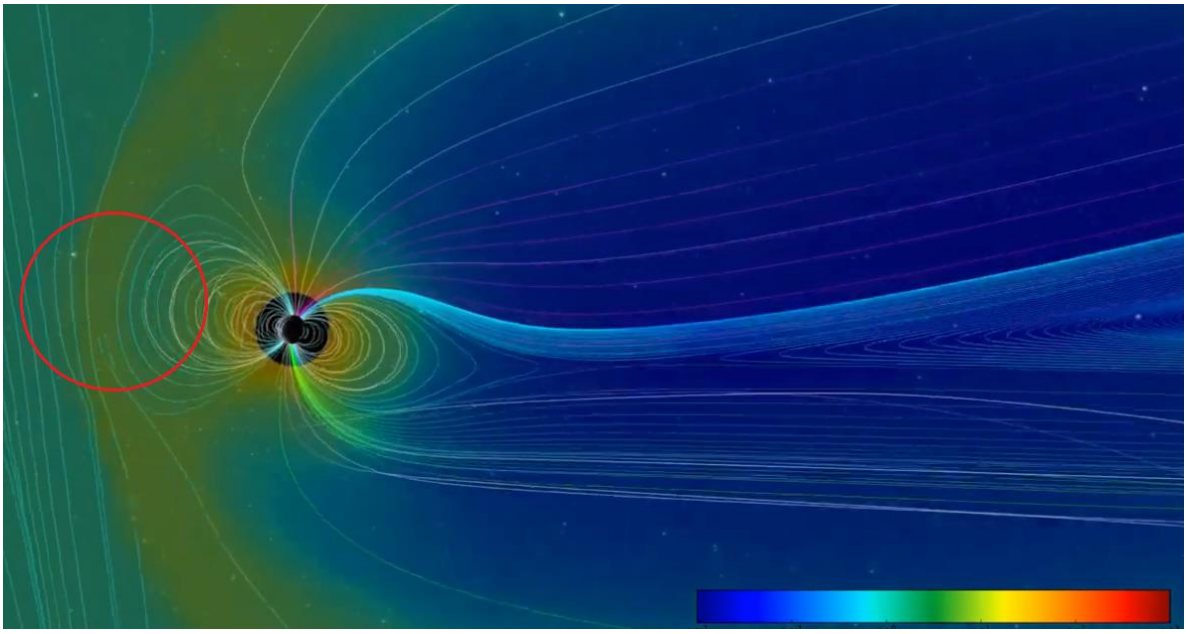

Трећа магнетна реконекција: на репу магнетосфере долази до нове магнетне реконекције при којој се део наелектрисани честица лансира даље у космос а део преко полова враћа на земљу...проверити специфичност северног пола и магнетног крста...погледати НАСА слике...

https://www.youtube.com/watch?v=DyuTyEw3etk

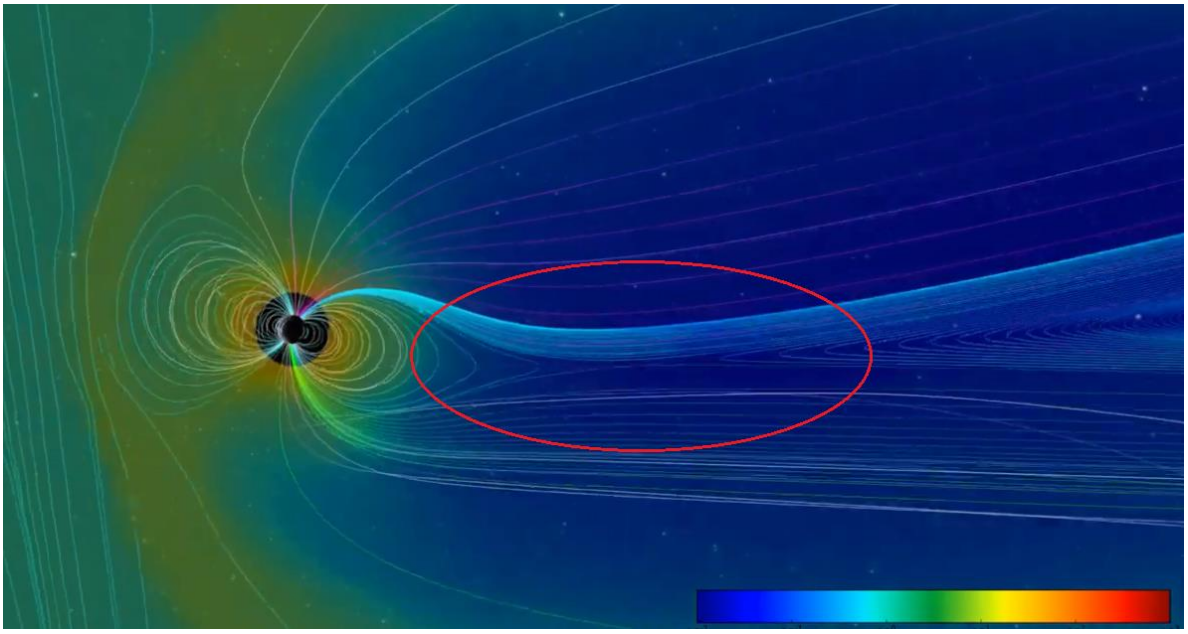

Четврта магнетна реконекција: не спомиње се у НАСА видеу али услед специфичног изгледа линија магнетног поља на северном полу, тј. форме магнетног крста која је једнака форми магнетне реконекције долазимо до закључка да се на половима, дешава додатна магнетна реконекција која даље наелектрисане честице спроводи путем линија магнетног поља по планети земљи...овде сада улазимо у теорију Милана Т Стеванчевића и хелиоцентричну метеорологију.

Магнетски догађаји реконекције који се јављају у Земљиној магнетосфери су посматрани од стране летелица као што су Кластер II и Magnetospheric Multiscale Mission. Кластер II мисија је мисија са четири свемирске летелице, распоређене у тетраедрон у циљу раздвајања просторне и временске промене док цео сет лети кроз простор. Он је приметио бројне догађаје поновног повезивања у којима се магнетно поље Земље поново повезује са Сунчевим (тј. Међупланетарним магнетним пољем). То укључује "обрнуто поновно повезивање" које изазива конвекцију сунчевог зрачења у Земљиној јоносфери у близини поларних врхова; 'daiide reconnection', који омогућава пренос честица и енергије у Земљину близину и 'поновно повезивање репа', који узрокује ауроралне супсторме убризгавањем честица дубоко у магнетосферу и ослобађањем енергије похрањене у Земљином магнетном репу. Већ помињана Мисија Magnetospheric Multiscale, покренута 13. марта 2015. године, побољшала је просторну и временску резолуцију резултата Кластера II тако што је имала чвршћу констелацију летилица. То је довело до бољег разумевања понашања електричних струја у области електронске дифузије.

26. фебруара 2008, сонде ТХЕМИС су биле у могућности да одреде догађај за покретање магнетосферских супстрата. Две од пет сонди, које су поставиле отприлике једну трећину растојања до Месеца, мериле су догађаје који сугеришу догађај магнетне реконекције 96 секунди пре Аурорал интензивирања. Др. Вассилис Ангелопоулос са Универзитета Калифорнија у Лос Анђелесу, који је главни истраживач за мисију ТХЕМИС, тврдио је: "Наши подаци јасно показују и први пут да је магнетна реконекција окидач."

Три осцилације које спомиње Милан Т. Стеванчевић у својој књизи ““Тајне сунчевог ветра”” могу бити и три удара услед три магнетне реконекције 2-4, прва се дешава на сунцу а три у близини, односно на самој земљи, које се претпостављамо морају осетити на нашој планети као поремећај сопственог електромагнетног фона. Три пута бог помаже!

Концепцијска сличност Теслиног калема и “Калема” планете земље

Најбоље: https://www.youtube.com/watch?v=UHIAUCbn52c

https://www.nasa.gov/content/goddard/science-of-magnetic-reconnection

https://www.youtube.com/watch?v=e6fe6yiUTRY

Да ли претходна слика подсећа на побуђени Теслин калем на следећој слици:

Питање је само шта побуђује земљин електромагнет, односно земљин калем ☺...Мислим да је врло јасно где је једини прави извор енергије у близини, а овде смо покушали да објаснимо којим физичким феноменом се енергија са Сунца преноси на планету земљу и својеврсно је напаја, побуђује, баш као што примар теслиног трафоа побуђује његов секундар. Такође је очигледно да у случају појаве короне, тј. ауроре на половима, долази до енергетског презасићења, када земљино поље осим скаларних ствара и класично херцијанско ЕМП, које ми региструјемо као појаву поларне светлости у видном спектру.

Померање манетног пола земље и утицај на формацију магнетне деклинације у периоду 2019.-2020. године

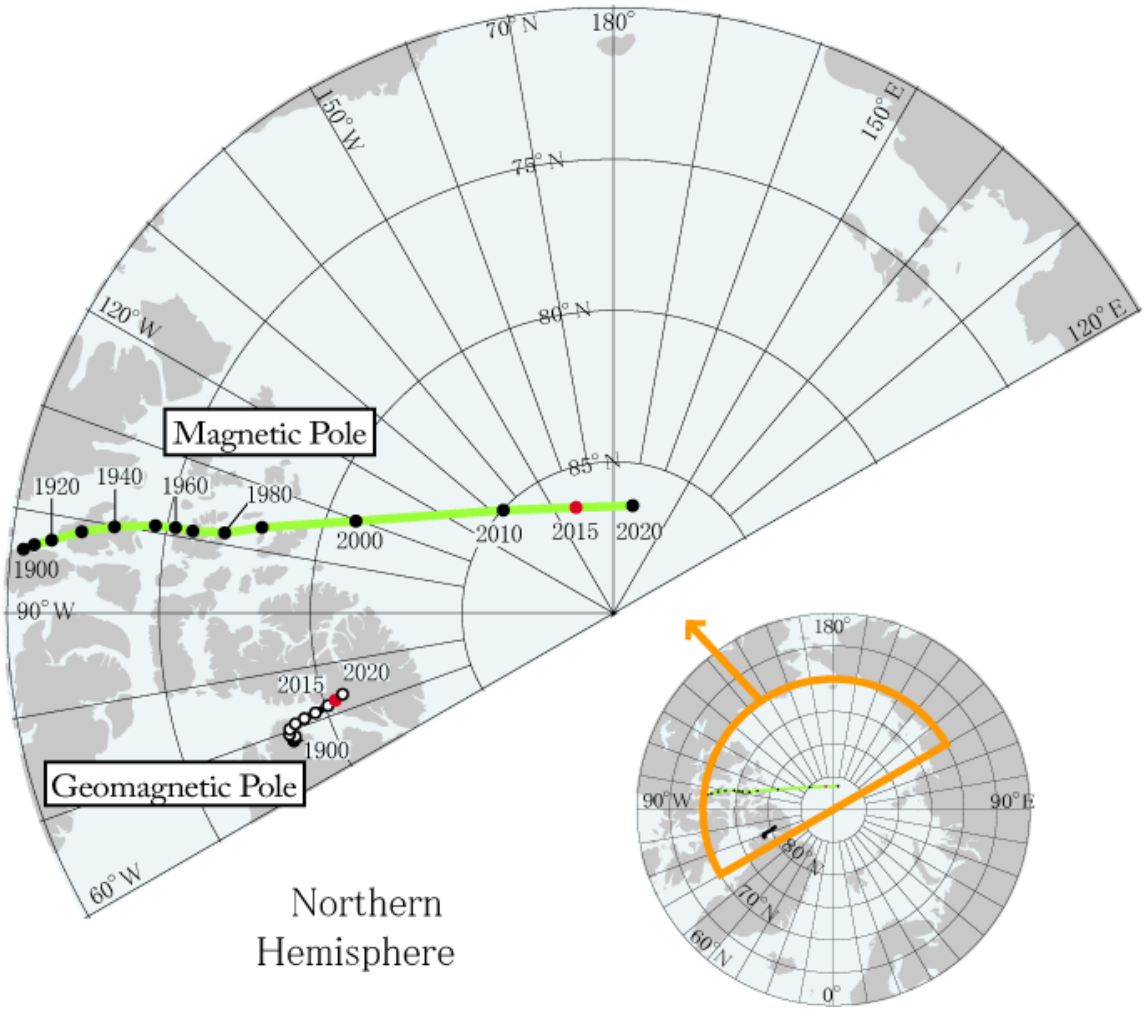

https://undark.org/article/books-alanna-mitchell-spinning-magnet/

На горњој слици приказано је кретање северног магнетног пола земље од 1900. До 2020. године.

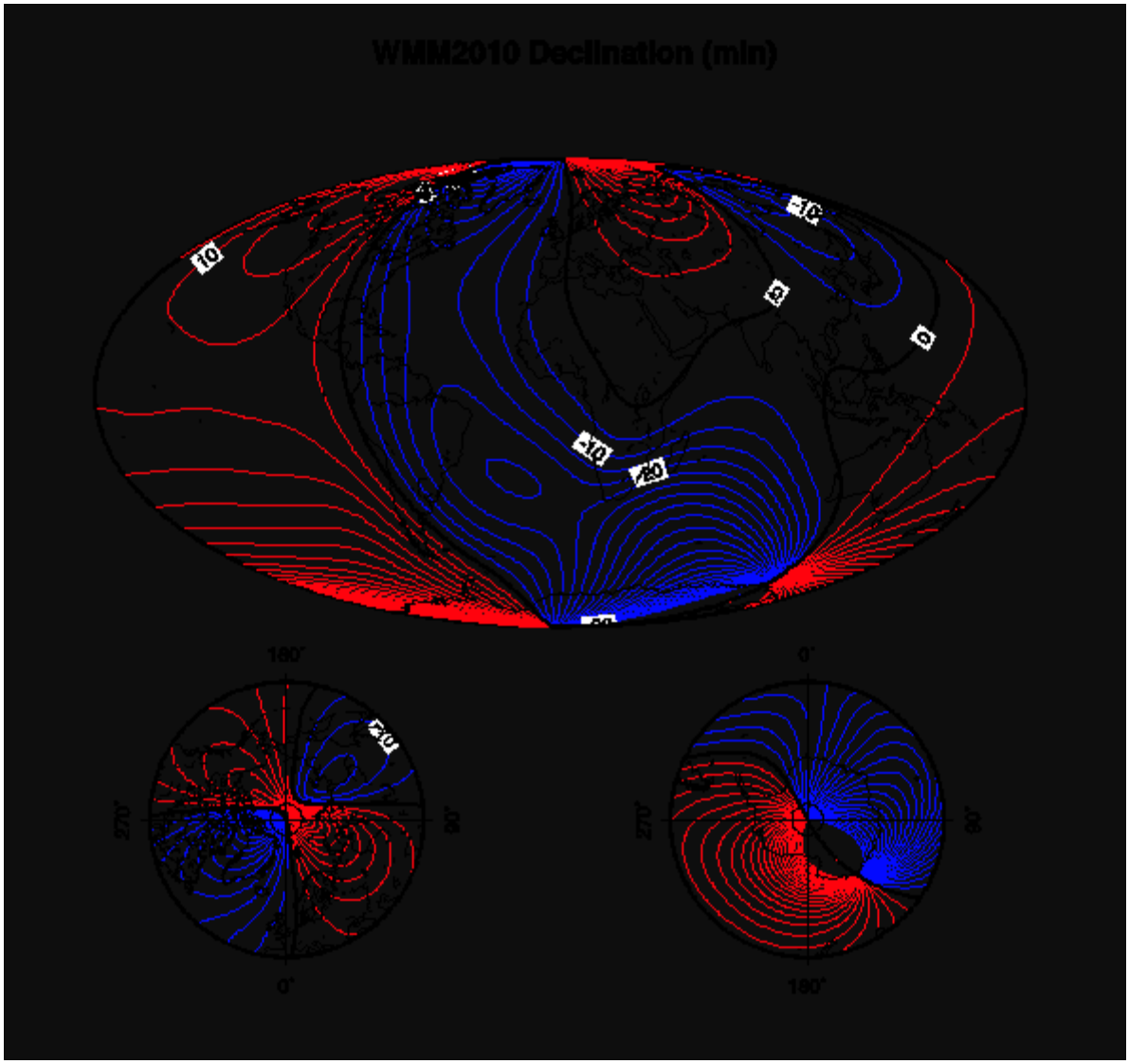

Мапа магнетне деклинације у нивоу мора за 2010. годину, преузето са WMM2010

Анимација и све слике испод овог текста приказују кретање северног магнетног пола у 10-годишњим интервалима од 1970. до 2020. године. Црвене и плаве линије указују на "деклинацију" у зависности од тачке посматрања; на зеленој линији, компас би указао на прави север.

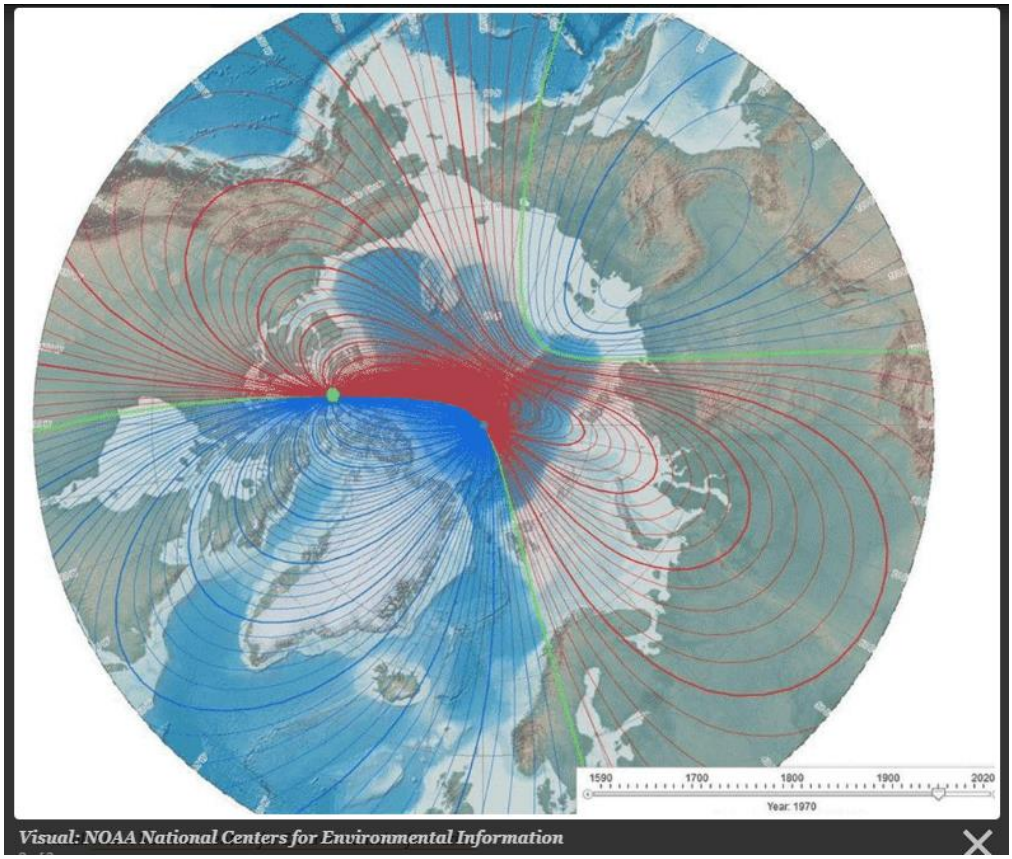
1590
1700
1800
1900
2020
Year: 1970
Visual: NOAA National Centers for Environmental Information

1970

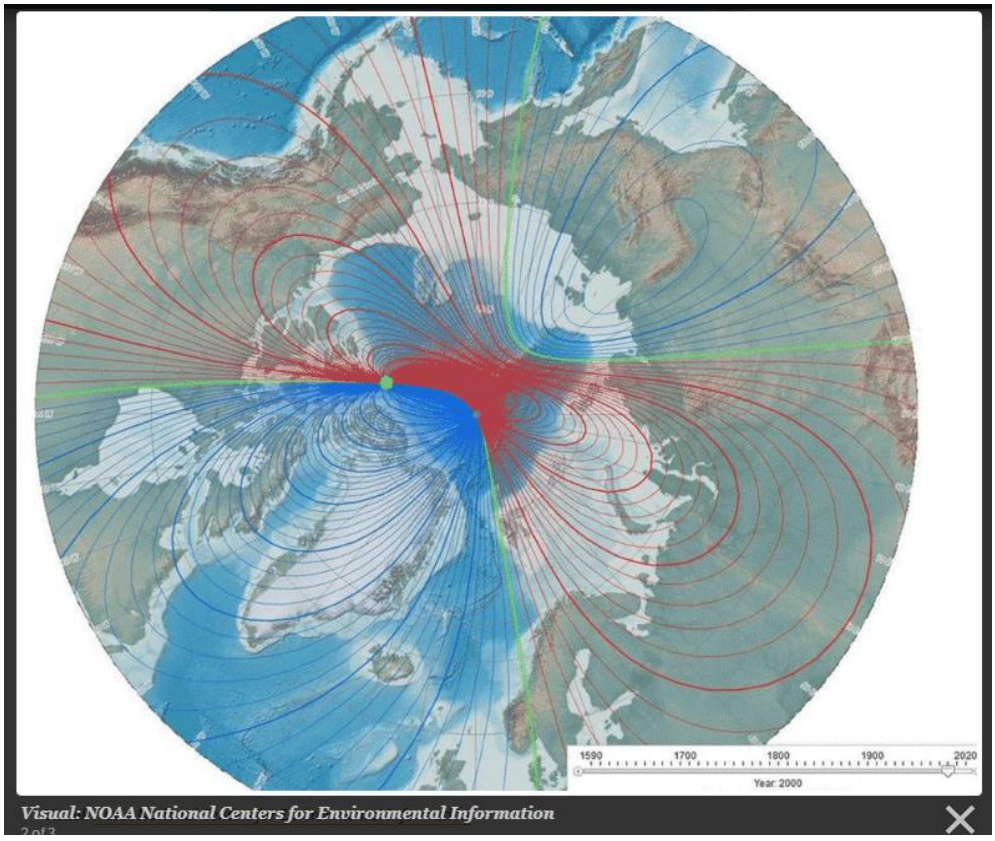
1590
1700
1800
1900
2020
Year: 2000
Visual: NOAA National Centers for Environmental Information

2000

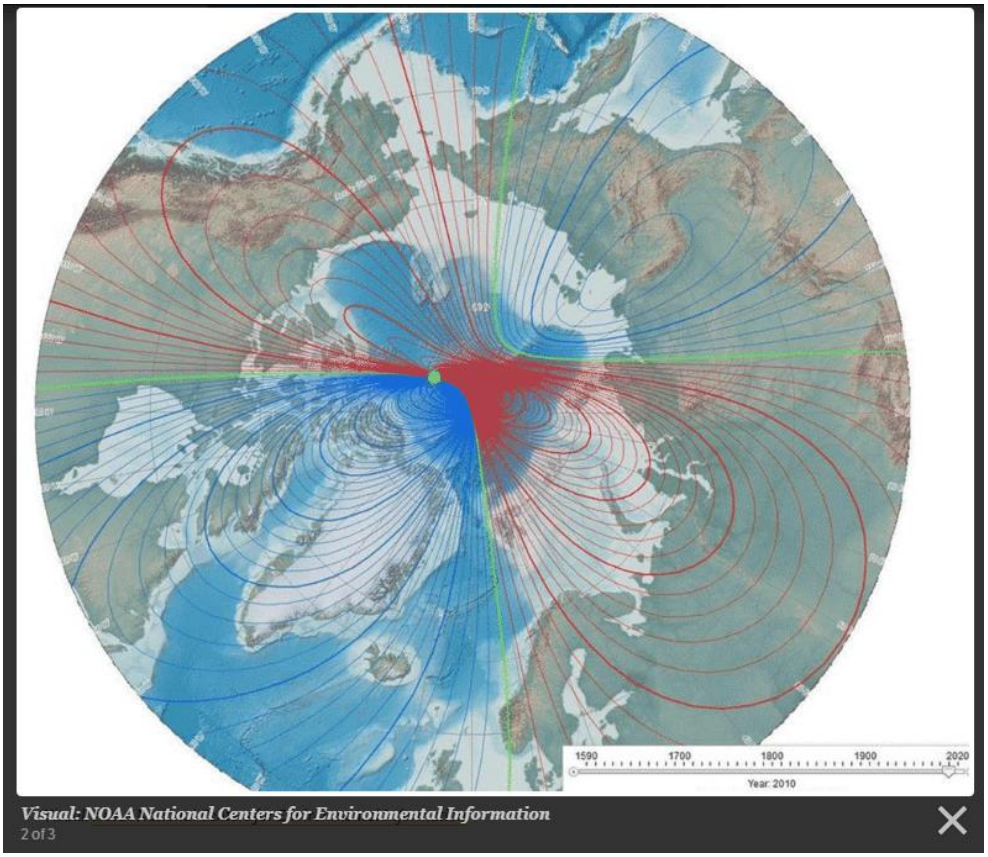
1590
1700
1800
1900
2020
Year: 2010
Visual: NOAA National Centers for Environmental Information
2 of 3

2010

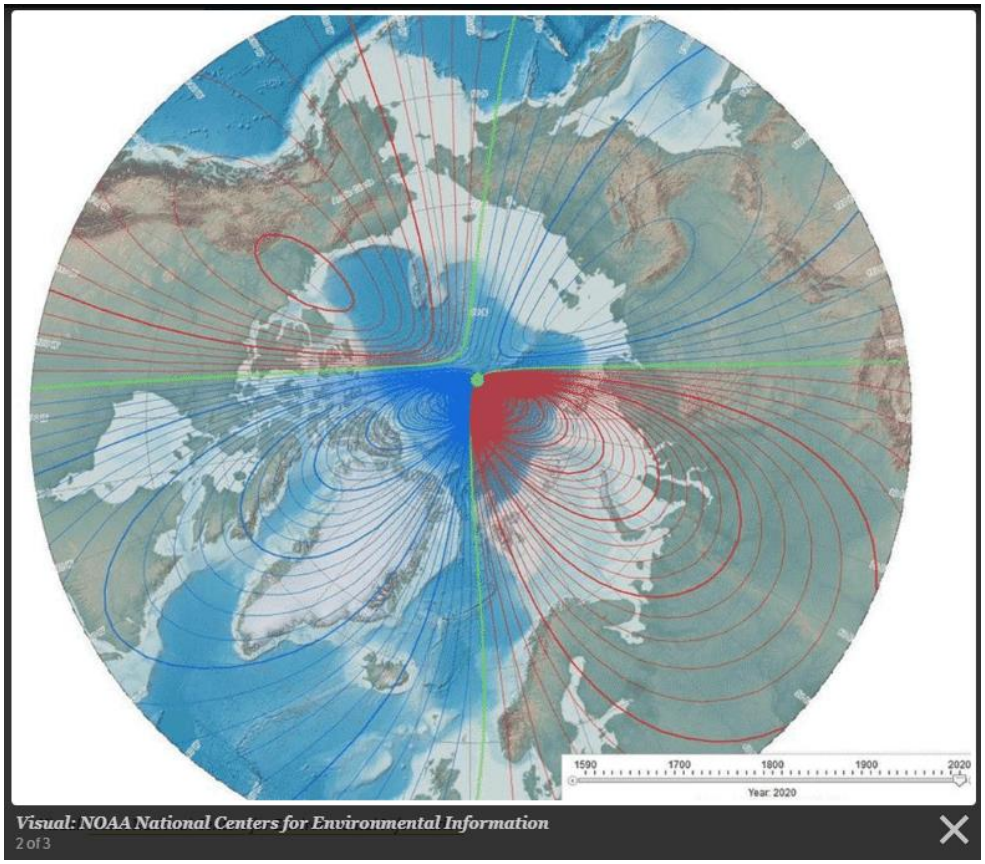
1590
1700
1800
1900
2020
Year: 2020
Visual: NOAA National Centers for Environmental Information
2 of 3

2020

Посебно је интересантна година 2019. односно 2020. када ће доћи до потпуног формирања овог својеврсног електромагнетног крста, формираног линијама деклинације на северном полу, односно на северној полулопти. Шта то тачно значи и шта то доноси планети земљи настављамо да истражујемо, а позивамо и вас на истражиање...У наставку текста представићемо претпоставку аутора, базирану на још неколико интересантних чињеница које коинцидирају тренутно међусобно.

Планета нам се тренутно обраћа, да ли је чујемо… то је питање

Да ли постоји веза између дешавања описаних у нашем тексту из Прилога овог рада, као и кретања северног магнентог пола, односно формирања специфичне форме линија магнетне деклинације у облику крста (који неминовно подсећа на часни крст са оцилима) виђене симулацијама већ ове године, као и отварања северне магнетне капије већем приливу енергије са сунца путем магнетне реконекције.

Шуманове осцилације управо описују активност између површине земље и јоносфере и узроковане су атмосферским пражњењима, које опет по неким теоријама изазива тзв. соларни ветар енергијом (плазмом, односно наелектрисаним честицама) које нам путем линија магнетног поља стиже са сунца...Тренутно се дешава врло специфична промена позиције северног магнетног пола земље у форму која ће омогућити већи продор плазме на тзв. северној магнетној капији....мислим да сведочимо управо првим последицама исте...

Сунчево електромагнетно поље, посматрано путем тзв. сунчевих пега прати фреквенца понављања у трајању од 11 година, колико је потребно да се један циклус заврши и дође до промене магнетних полова на сунцу. До замене магнетних полова долази на крају тог једанаестогодишњег соларног циклуса.

Према, једној од у науци још увек неприхваћених теорија, Сунце је као звезда створило све планете у свом соларном систему, па тако и планету земљу. Планете су позициониране у нодовима стојећег таласа које емитује сунце, у којима их напаја енергијом...(резонантна позиција која дефинише оно што ми називамо видљивом материјом – ма тер, одакле потиче да је земља наша матер, односно мајка.

Соларни Часни крст планете земље

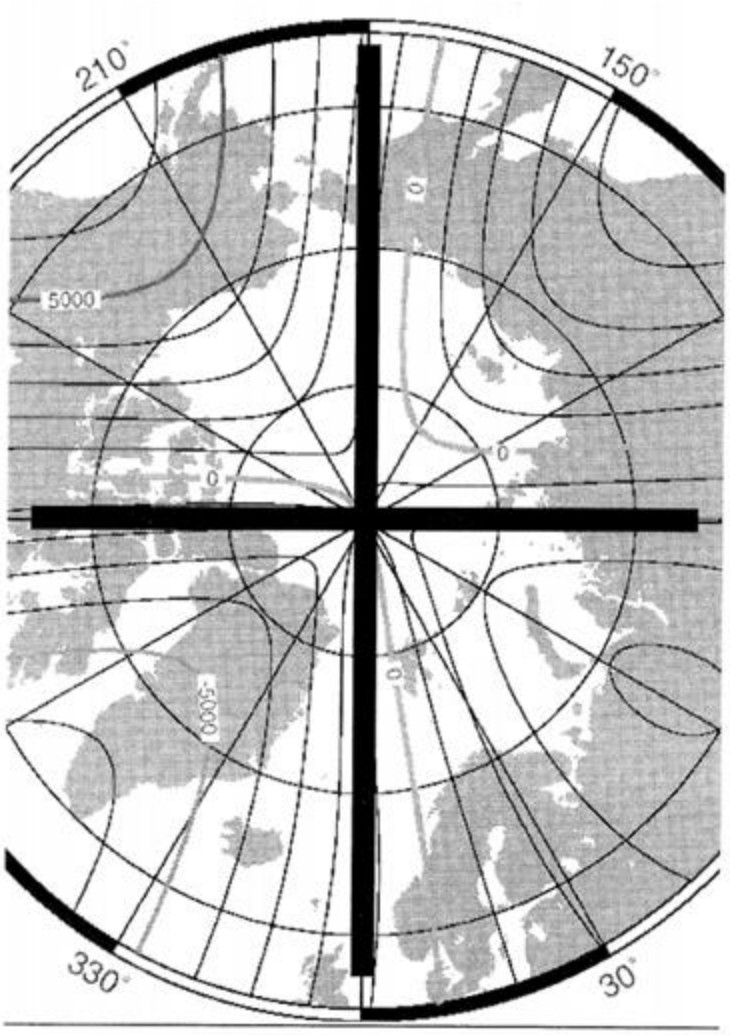

Преузето из књиге “Тајне сунчевог ветра” Милана Т. Стеванчевића

Стеванчевић у својој књизи “Тајне сунчевог ветра” греши у једној ствари. Наиме горњу слику дефинише као линије магнетног поља, што на слици није приказано. Наиме, на слици су приказане линије магнетне деклинације на северном полу, а у тексту смо објаснили шта магнетна деклинација као појам описује. Оно где Стеванчевћ не греши јесте облик које наведене линије формирају, а то јесте облик који подсећа на Часни крст. Ми идемо и корак даље и представљамо у наставку текста низ древних архео артефаката на којима се налази управо ова соларна симболика.

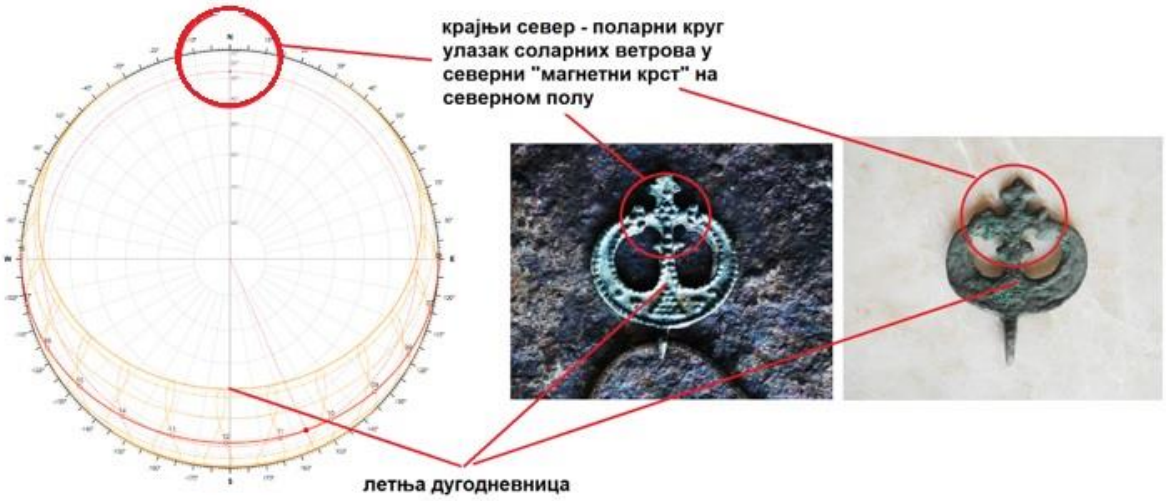

Највећа количина енергије са Сунца стиже планети Земљи, тј. северној полулопти планете земље током летњих месеци северне географске ширине, јун-јул-август. Наравно, са врхунцем током дана летње дугодневнице када су углови магнетног поља у најподеснијем положају за пријем највећих количина пренете енергије (овее изнесено мишљење је само претпоставка аутора коју је неопходно и доказати).

Утицај на људе, фауну и флору

Људска бића и већи део фауне је активан искључиво дању а ноћу се склања у склоништа и спава по могућности увек орјентисан у смеру линија магнетног поља земље, и то са главом усмереном ка југу а ногама ка северу. Шта нам то говори. Магнетно поље земље нама, односно већини фауне не прија. Сунце својим магнетним пољем успева да потре магненто поље земље које је додатно и услед "нагнутог" положаја осе ротације доста мање на половини окренутој сунцу, погледати слике горе и доле у тексту...С друге стране магнетно поље земље је таман довољно да нас заштити од оног штетног дела спектра зрачења које нам стиже са сунца. Живимо у једном врло прецизном, готово инжењерски прорачунатом, балансу сунчевог и земљиног електромагнетог поља и као ентитети интерреагујемо са истим. Свако живо биће је мали генератор и електрични систем за себе, са својим малим електромегнетним пољем и суптилним садејствима са другим бићима и окружењем. Не морамо бити велики научници како бисмо то увидели. Наш целокупан нервни систем је један велики и сложен телекомуникациони систем са суптилним струјама и пољима, од чисто електричних до електромагнетних појава, само испољених на микро нивоу.

Земљино магнетно поље је у правцу север-југ и оно ретардира проток крви кроз капиларне крвне судове и утиче на функционисање можданих ћелија. Док човек спава с главом окренутом према северу, магнетско поље тела и земље није у хармонији и то доводи до поремећаја циркулације крви, што доводи до менталних немира и поремећеног спавања. Када поставимо главу у јужном правцу, постоји узајамна привлачност и будимо се свежи и одморни. Корисно је спавати тако да глава буде постављена ка истоку или ка југу.

Обратите пажњу на који начин се бебе и мала деца позиционирају током ноћи у својим кревецима. Колико вам се пута десило да дете спава код вас у брачном кревету и пробудите се током ноћи и затекнете га како лежи попреко кревета, или му је глава чак код ваших ногу. Деца за разлику од одраслих још увек имају очувана у својој подсвести, у оној тзв. заједничкој , свести, знање о правилном постављању тела током спавања, назовимо то исконским, древним инстинктом још увек присутним код наших најмлађих у раном детињству, који их непогрешиво поставља у смеру север-југ, са положајем главе на југу. Исто можете приметити код паса, мачака, свих животиња, које као људи спавају лежећи.

Да ли смо се икада запитали зашто је наша телесна температура дефинисана у тако уском опсегу, па и при најмањој промени исте ми се не осећамо нимало добро...Веза температуре, притиска и простора са електромегнетним пољем и узрочнопоследичне везе полако постају нова призната грана метеорологије, да ли можемо нешто слично очекивати и у медицини ускоро...Колики је и какав утицај нових електромагнетних поља којима су наша тела и наш дух подвргнути свакодневно са свим новим технологијама које користимо, или које се користе, а ми их нисмо ни свесни...

Древна симболика на археоартефактима

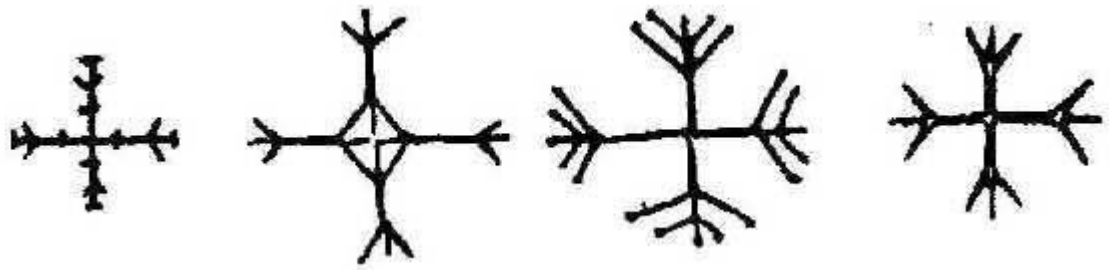

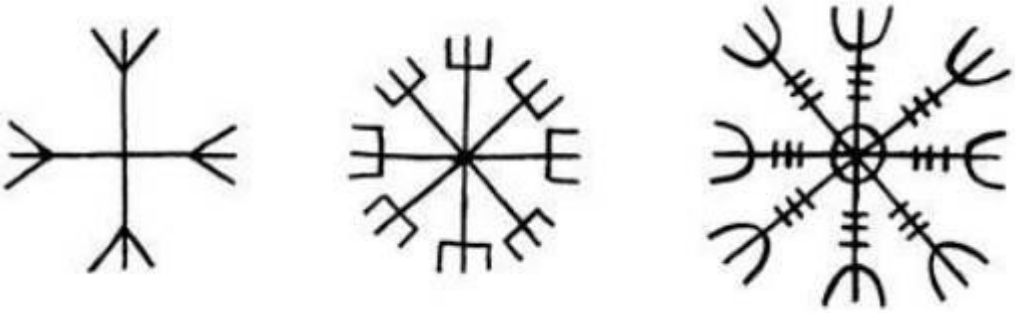

Aegishjalmur Helm of Awe (ægishjálmr), Естонија

Date: 10th - 11th century AD

https://norse-mythology.org/symbols/helm-of-awe/

Сребрна фибула, VI-VII век наше ере, пронађена на остацима Јустинијана Приме (Царичин град), града који је постојао од 535. до 615. године, у близини Лесковца, југоисточна Србија. Збирка Народног музеја Србије у Београду.

Фибула типа Арчар-Хистриа и минђуше, 5.-6. век наше ере, ископано у гробу 55 на некрополи III у древном Сингидунуму, данашњем Београду, главном граду Србије.
Фибула је направљена од позлаћеног сребра са уметнутом црвеном стакленом пастом, а наушнице су направљене од злата. Збирка Музеја града Београда.

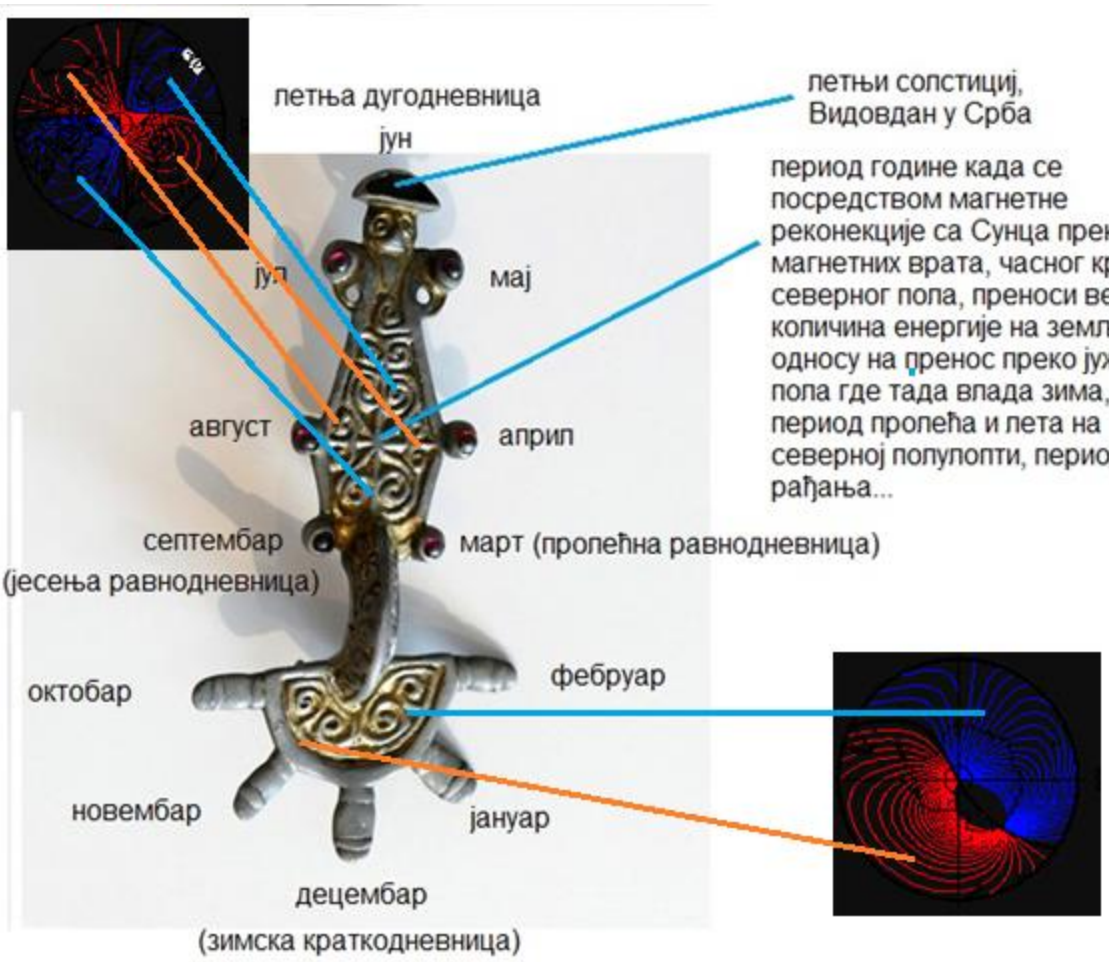
летња дугодневница
јун
летњи солстиције,
Видовдан у Срба
период године када се посредством магнетне реконекције са Сунца преко магнетних врата, часног крста северног пола, преноси већа количина енергије на земљу, у односу на пренос преко јужног пола где тада влада зима, период пролећа и лета на северној полулопти, период рађања...
јул
мај
август
април
септембар
(јесења равнодневница)
март (пролећна равнодневница)
октобар
фебруар
новембар
јануар
децембар
(зимска краткодневница)

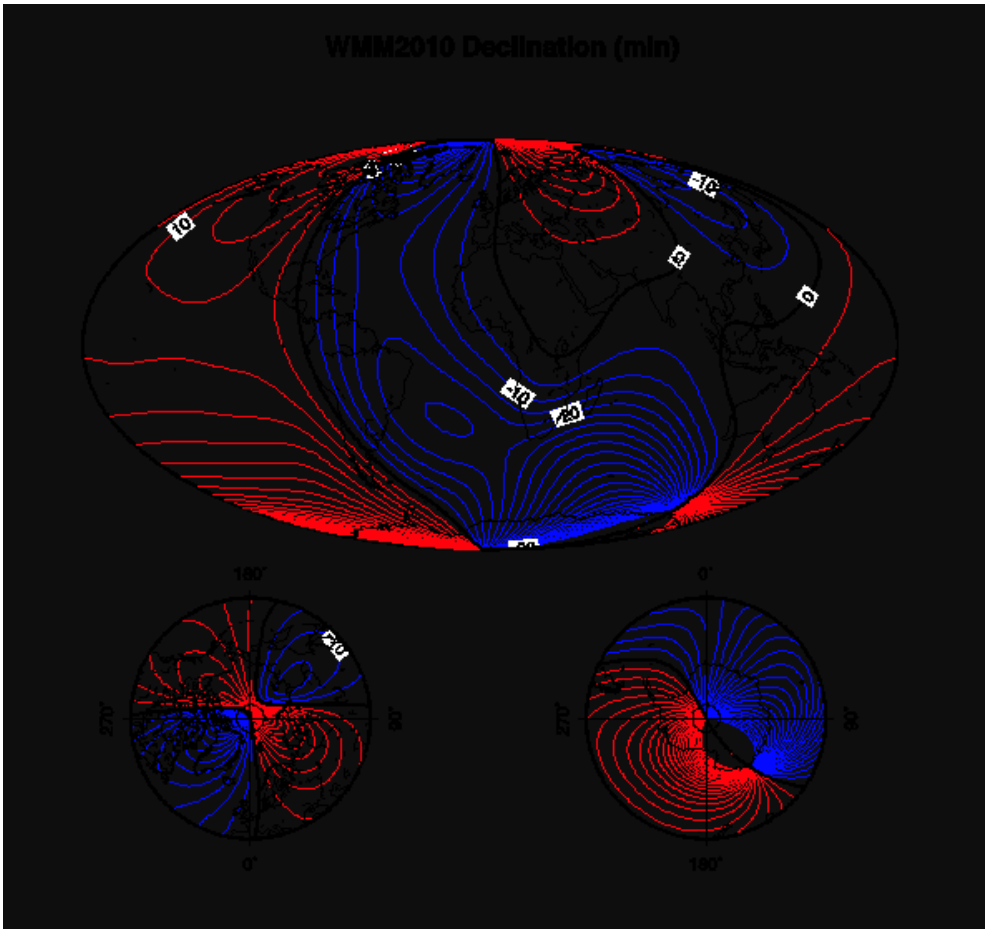
WMM2010 Declination (min)
10
-10
0
-10
-20
180°
270°
90°
0°
0°
270°
90°
180°

Словенска фибула, бронза и сребро лошијег квалитета, 6-7. век нове ере, пронађена у селу Велесница код Кладова, источна Србија.

Фибула има људску маску на стопи и полукружну главу украшену са седам кракова. Стопа и глава украшене геометризираним биљним украсом.

Димензије - дужина 13 cm, ширина 7.2 cm.

Збирка Народног музеја у Београду

Беч, сајам антиквитета 2018

Хелена и Париз (са фригијскоом капом). Страна А из апулског (Тарентум?) Црвено-црвеног звонца-кратера, 380–370 пне. Одељење за грчке, етрушчанске и римске старине, Сулли, први спрат, соба 44, случај 9, Музеј Лувр, Париз, Француска.

http://en.wikipedia.org/wiki/Helen#Seduction_by_Paris
http://romanianhistoryandculture.webs.com/thraciansintroy.htm

Sl. 267. *Hetitski pečat: Sunce na nebeskom prestolu pridržavano nebeskom sohom.*

Из књиге “Стећци лаж и богумили”, Петко Николић Видуша

Криви Вир, извор Црног Тимока, Србија

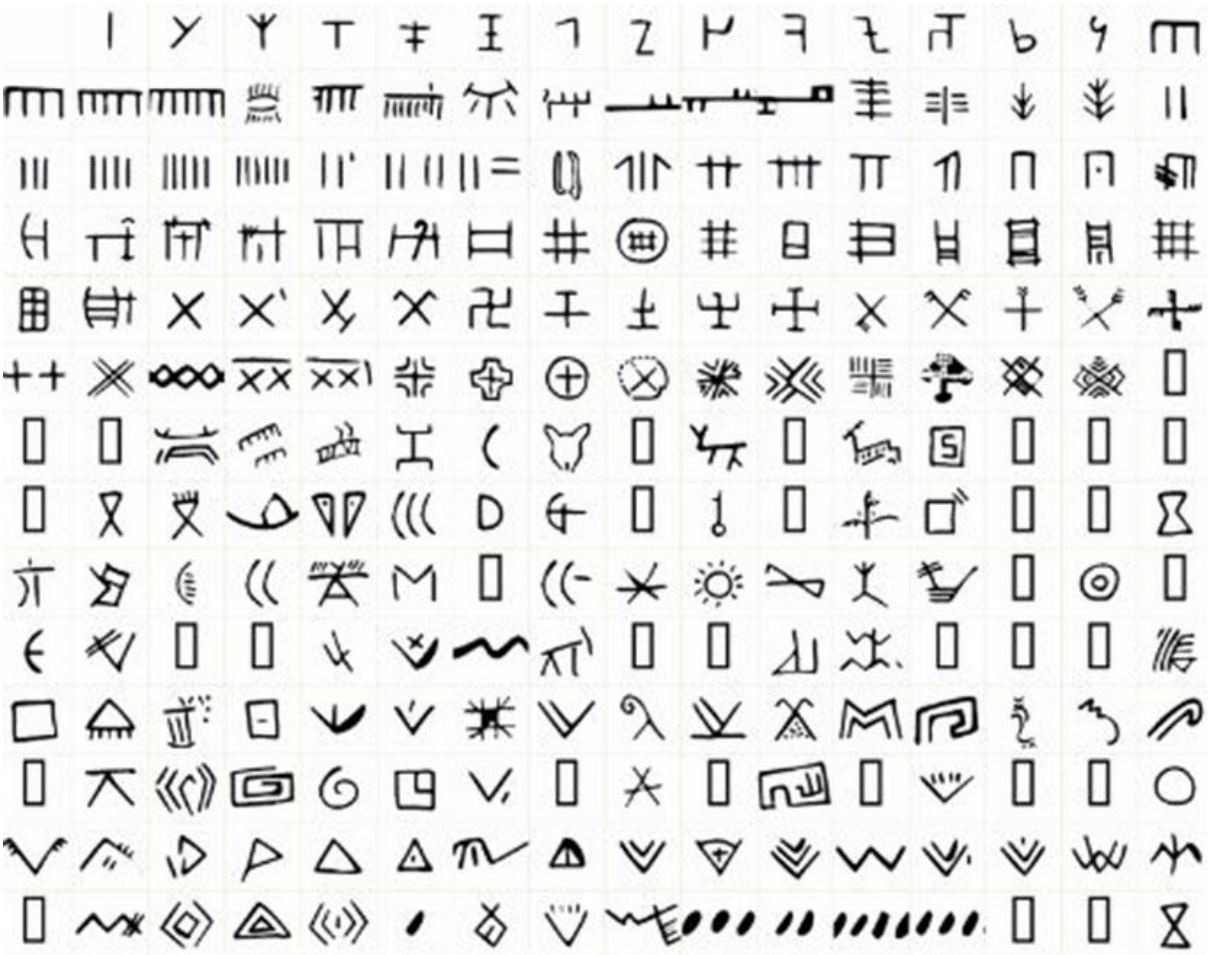

Са друге стране имамо један симбол, врло дуго грешком називан симболом месеца, односно полумесеца, симбол који представља сунчеву годишњу путању по небу посматрану са тачке на северној географској ширини негде на планети земљи...

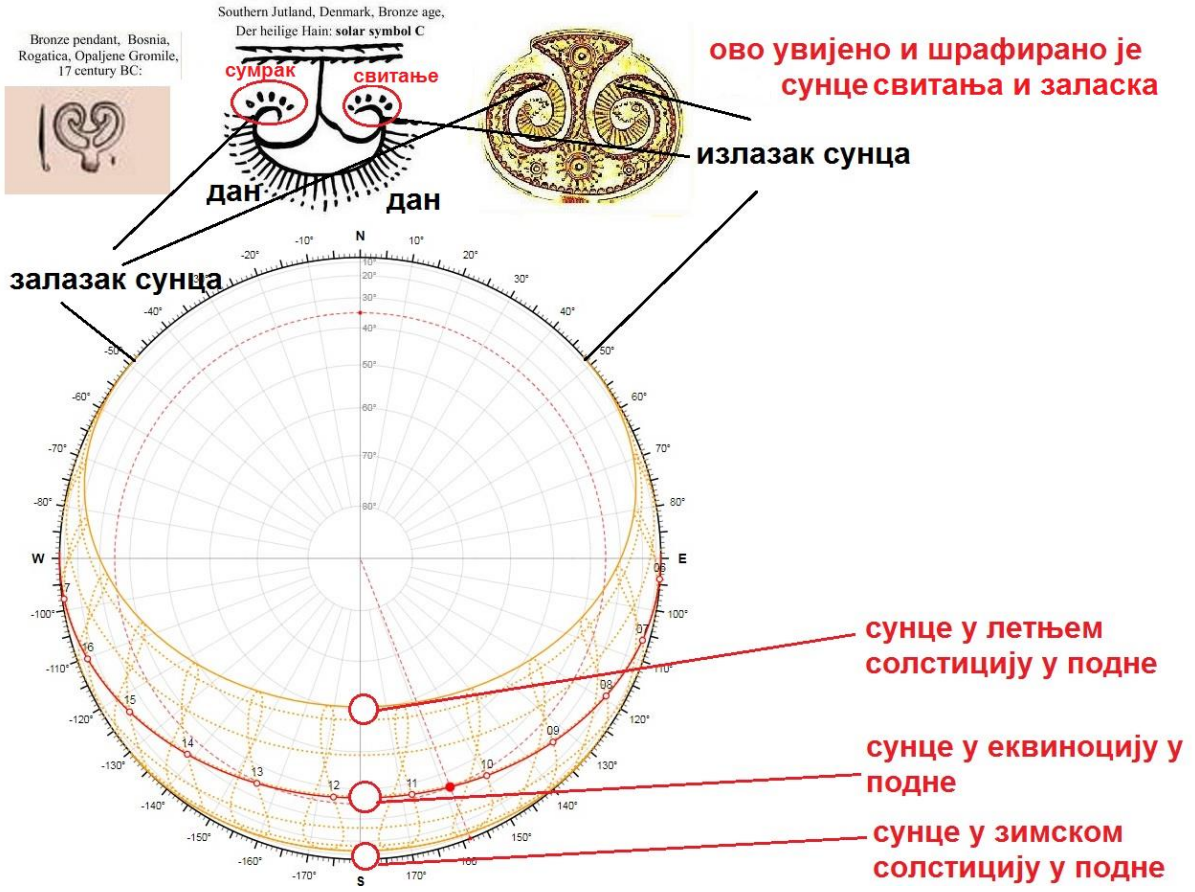

И наравно ево га исти симбол и на српском грбу:

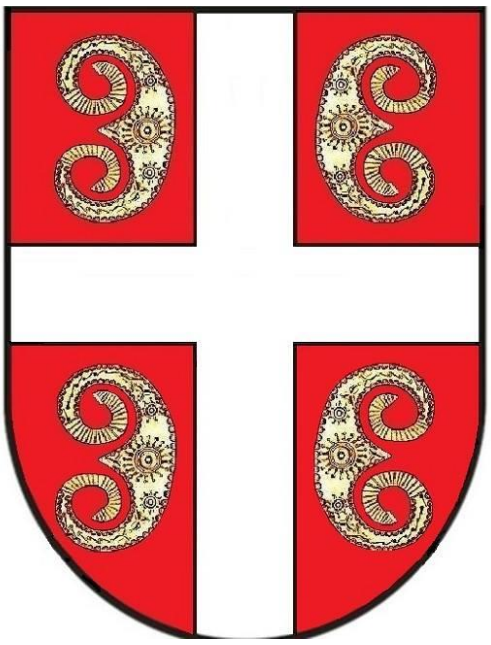

Преузето из поста Петка Видуше Николића

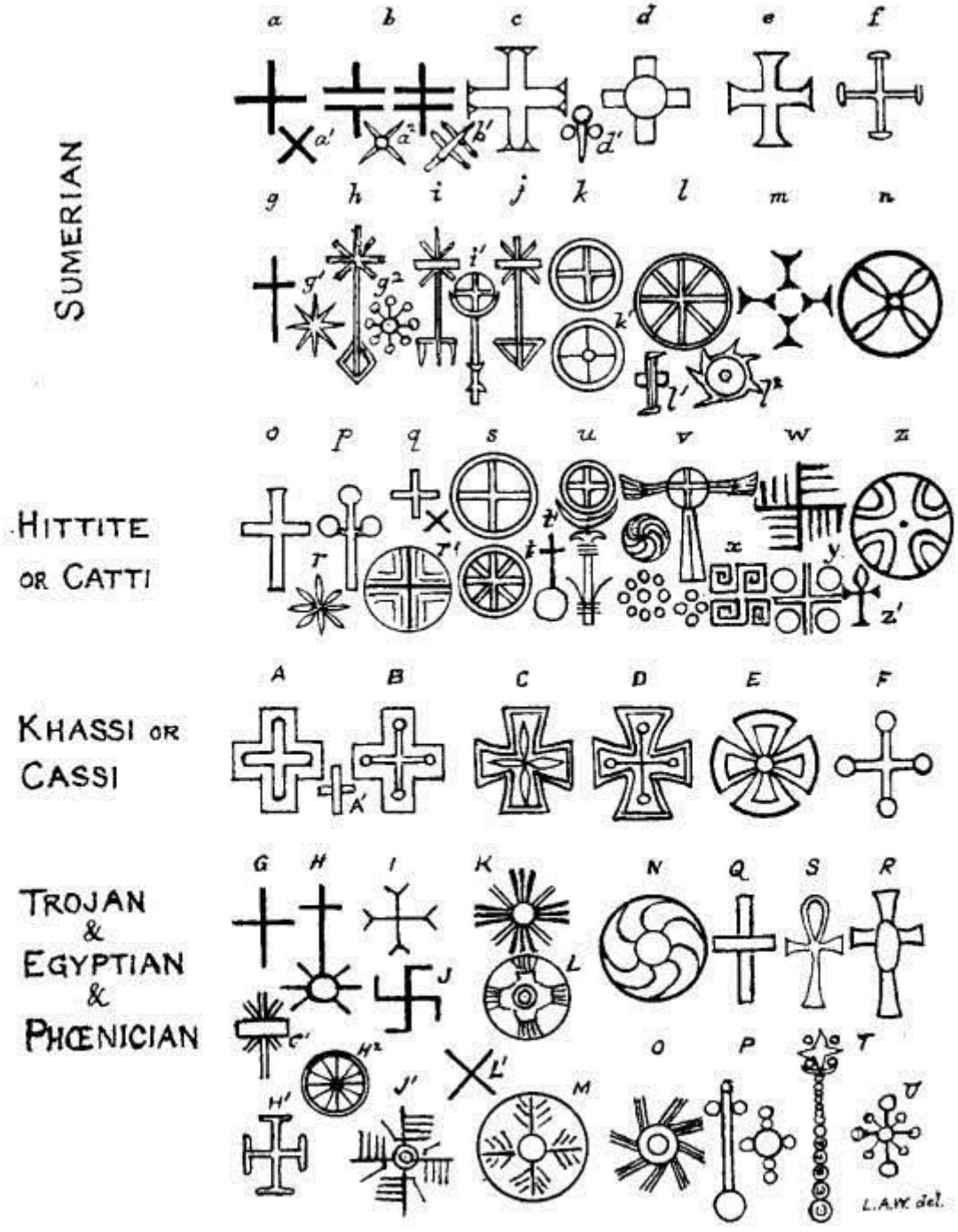

FIG. 46.—Sun Crosses, Hitto-Sumerian, Phœnician, Kassi and Trojan, plain, rayed, and decorated on seals, amulets, etc., 4000–1000 B.C.

NOTE.—Compare with Ancient Briton forms in Fig. 47; and note, *re* "Celtic" Cross, numbers i^1, *k* to *n* and r^1 to *v* and *z*. Detailed references in footnote on p. 296.

Viking Gold Filigree Pendant
https://www.pinterest.com/pin/AcsunUpCS_zIOwILQFkp6U-aGLVeWjwv6n4sALmO-cVcwJoxTVg_JaY/

Криви Вир, Србија

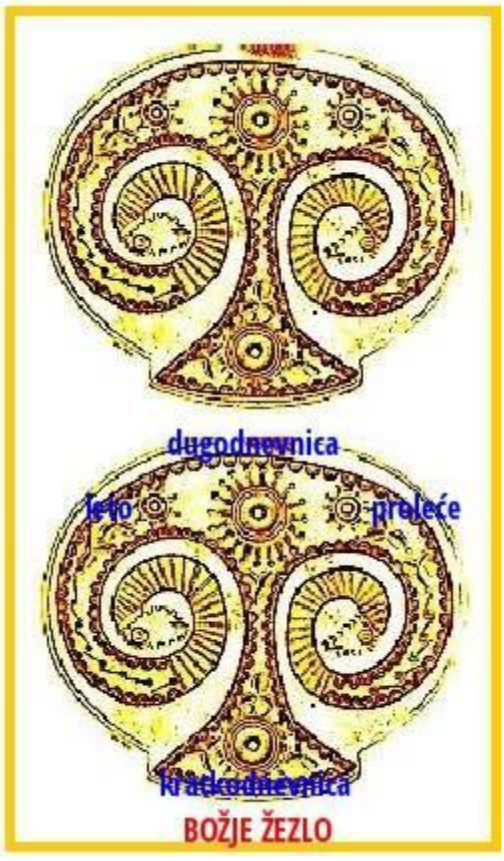

Из поста Петка Видуше Николић

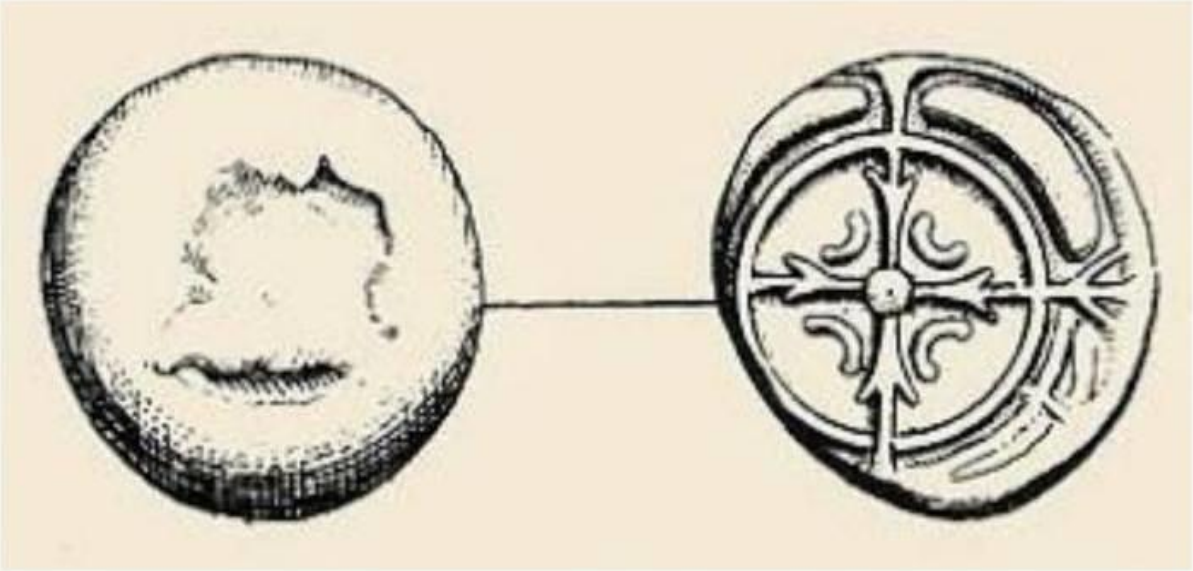

Novac kelta Volkaja (Vlosa ili Vlaha)

Из поста Петка Видуше Николић

Keltski krst u kolovratu na kamenoj ploči iz galo-rimskog vremena (Saint-Beat, France).

Из поста Петка Видуше Николић

Магнетни крст планете земље јесте облика Часног крста, али немојмо претеривати и измишљати...

Наведени својеврсни магнетни крст планете земље је установљен мерењима електромагнетног поља модерним прецизним апаратима као и коришћењем НАСА сателита, па се поставља логично питање како су древни људи знали за његово постојање.

Евидентна је сличност и повезаност са соларним симболима који су између осталог врло јасно присутни и на данашњем српском грбу.

Произвољна прича у вези српског грба, која спомиње четири рукавца доњег Дунава од Гвоздених врата до ушћа на некадашњем слатководном језеру, од кога је постало Црно море после (библијског) потопа, нема апсолутно никакве везе са српским грбом, и јасном соларном симболиком истог, осим што обитава као такво у функцији прикривања његовог правог значења. Исто, неки аутори чине и са већ медијски врло дуго и врло добро пропраћеним такозваним српским старим календаром, где се српским календаром назива календар чија је базна основа хронологија Септуагинте, верзије Старог завета преведеног на грчки средином 3. века старе ере. Наиме:

Петко Видуша Николић наводи:

"У време устоличења цара Диклецијана 284. године по александријском календару Коптске цркве то је 5787. година од стварања света, односно 287. година од Христовог рођења. Сиријска Антиохијска црква базично је рачунала по александријској ери са малом разликом: од стварања до хришћанске ере бројали су 5492. године. То је тзв. антиохијска ера. Онда су 285. године решили да из календара Коптске (Александријске) цркве избаце 10 година и да тако уједначе календаре, те су тако добили календар који од Стварања до 285. године броји 5777 година. Константинопољској ери припада календар грчке цркве по којем је од стварања света до Христовог рођења 5509 година, а од стварања до почетка хришћанске ере 5508. година."

На овај начин полуистинама или потпуним лажима прикрива се и још више затрпава истина о српској историји и историјском наслеђу, које је и без лажи огромно и сеже у дубоку прошлост. Зашто то наводимо. Па како бисте ви на месту вашег непријатеља, чији је циљ прикривање истине о вашој древности која носи оно најбитније, а то је управо ИСТОРИЈСКО ПРАВО на територију, на наслеђе, на културу, на БУДУЋНОСТ на крају крајева...како бисте ви скренули талас откривања истине, талас знања и просветљења који са времена на време, оним божанским каналима, успева да дође врло близу површине. Па, управо тако што бисте се придружили том таласу, приклонили бисте се идеји водиљи тог таласа у много чему, али само у ономе мање битном, а у суштинским детаљима, детаљима које већина не схвата озбиљно или их не препознаје као важније од оних других, много бројнијих...у тим суштинским детаљима провукли бисте лаж, нову лаж коју нико не би приметио, која би можда звучала на први поглед веома популарно и примамљиво. Лаж која би постала аксиом у главама управо нових "бораца за истину". Лаж која се не би доводила у питање, а једног дана коштала ИСТИНУ

јако пуно и оставила је неоткривену и даље усмерену на воденицу оних који је све време и крију...Ђаво је увек у детаљима!!!

Колико је само контрапродуктивно против лажи се борити новим сетом лажи...Над овиме морају многи аутохтонисти да се замисле...Самокритичност и прихватање грешке је највећа врлина!!!

Проблем је слепо веровање ауторитетима, уз немогућност да се свака тврдња провери и лаж детектује, што због недоступности материјала, а што због лењости и глупости. Млад човек, који повучен најдобронамернијом жељом да научи, да сазна, уочавајући све нелогичности, свеприсутни аутошовинизам и траљавост званично прихваћене верзије историје нашег рода, лако улеће у замку популарних и врло привлачних теорија, које не служе нити воде ка расветљавању већ довољно сакривене праве историје. Штавише у борби против по природи ствари увек јачег, постојећег и увреженог, свака и најмања грешка није дозвољена, компромитујући читаву причу враћајући је више корака уназад. Морал и етика су потпуно скрајнути комерцијализацијом ове теме до крајњих граница и читаоци су остављени на милост и немилост различитим ауторима...Кривица лежи у непостојању институција, тј. потпуном одсуству слуха и знања код српске интелектуалне елите, Универзитета, Академије Наука и Цркве, у којима влада ћутање већ више од једног века. ВРЕМЕ ЈЕ ЗА БУЂЕЊЕ СРБИЈЕ И ЊЕНЕ НЕКОРУМПИРАНЕ МЛАДОСТИ И ПАМЕТИ. АЈМО МЛАДИ ШКОЛОВАНИ СРПСКИ ИСТОРИЧАРИ КАДА ЋЕТЕ АКО НЕ САДА!!!

Роде, пред нама је завршни чин брисања постојања једног древног рода, рода којем припада и данашњи српски народ и као и до сада ми сами смо највећи судеоници у том масакрирању истине, у масакрирању историје. Од средњег века, преко свих владара “слободне” Србије до данашњег времена ми сами највише радимо на сопственом затирању, најчешће искључиво и само као “корисне будале”.

Kad je već tako,
družićу se sa Suncem.
Ići ću mu u susret dugo,
ja uz brdo, ono će se uz nebo peti,
ja ću hitati, ono će ići polako
uživajući u prostranom vidiku.

Kad ono u podne stane na neba cesti,
ja ću na zemlji nedaleko sesti;
Kad ono počne silaziti niz modru kosu,
i ja ću niz brdo
sa pastirima i njihovim krdom.

Pred noć kad se Sunce rastane od mene,
u snu ja ću nastaviti da ga pratim
niz njegove pute meni neviđne.

Desanka Maksimovic

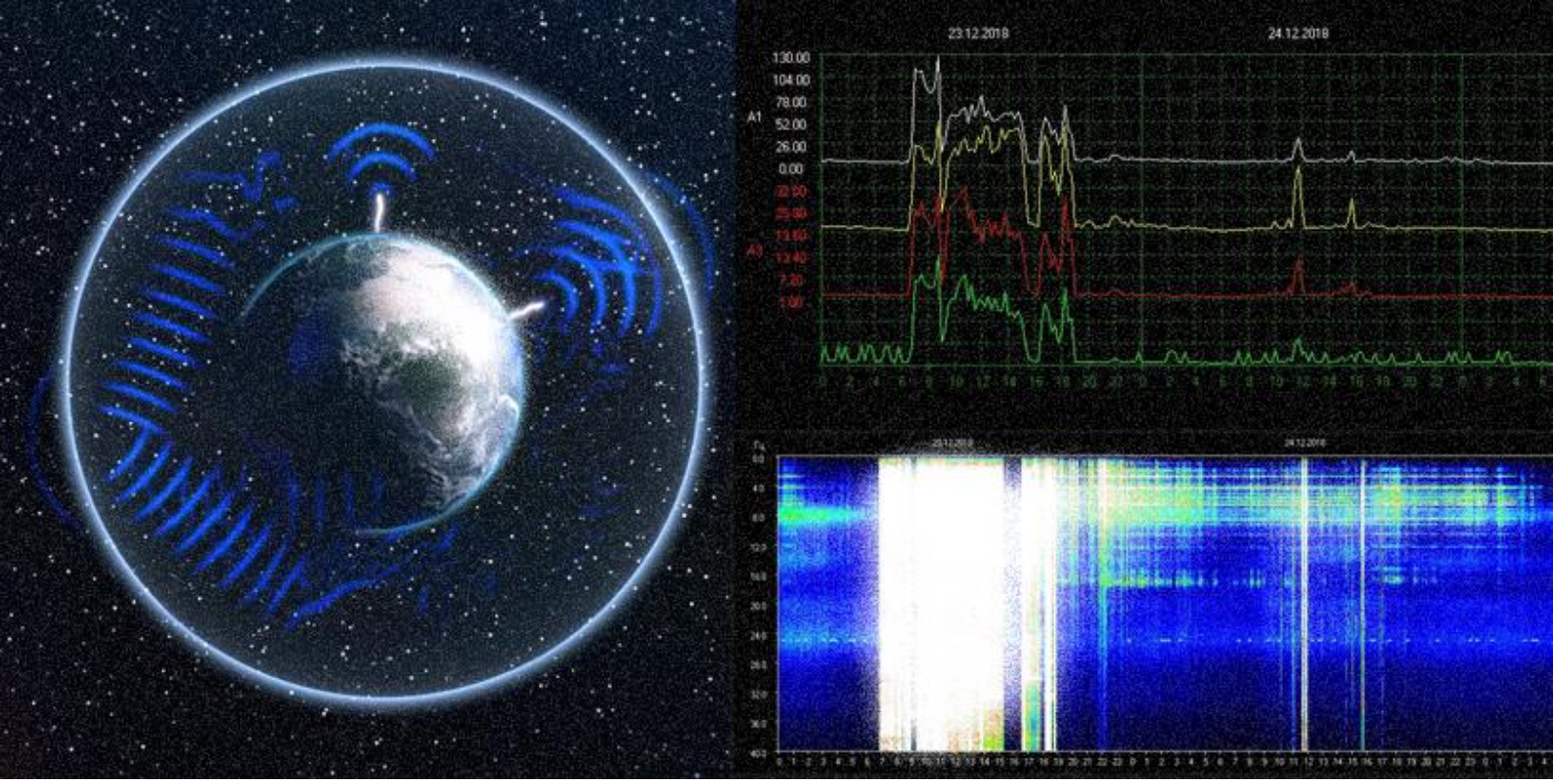

Прилог: Планета нам се тренутно обраћа, да ли је чујемо... то је питање

У периоду 22. до 24. децембра 2018. године десило се пар планетарно значајних догађаја које слободно можемо сврстати у класу катаклизмичких догађаја. Наиме кренимо редом…

Догађај 1: Пре неколико дана (пошто нема података о тачном датуму) у Хабаровском крају Русије наводно је дошло до удара „великог метеорита“, који је закачио врх вулкана и срушио се у корито реке. Све је откривено и снимљено током викенда 22.-23.12.2018. године.

https://www.youtube.com/watch?v=I158OxgdX8g

Видео снимак објављен у недељу 23.12.2018, снимљен је, како се извештава, у удаљеном подручју у близини реке Буреиа у регији Хабаровски на руском Далеком истоку. Оно што је јасно са снимка јесте да је начињена велика штета на једном већем простору, а како се у медијима тврди, све се дешава у близини узвишења вулканског порекла.

Линк ка РТ

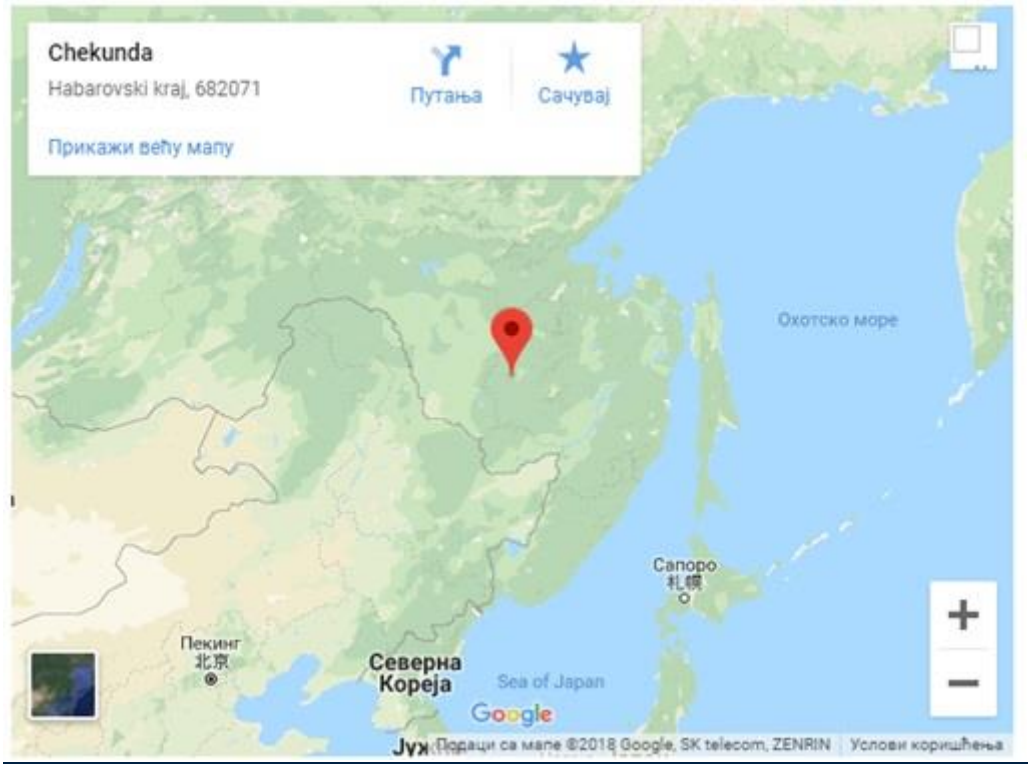

https://www.google.com/maps?ll=50.811719,131.288759&z=4&t=m&hl=sr-RS&gl=RU&mapclient=embed&q=Chekunda+Habarovski+kraj+682071

„Судећи по свему, „метеорит“ је био огроман, ако је могао да прекрије корито реке слојем високим 40 метара. У Буреjској хидроелектрани неколико дана се бележи смањени доток воде у вештачко језеро, а стручњаци нису могли да утврде узрок тога. Према доступним подацима, корито реке Буреје затрпано је на месту удаљеном око 70 километара од најближег насеља Чекунда. О томе је обавештен министар за ванредне ситуације Русије.“ изјава је једног од локаних званичика, како преноси рт.

Догађај 2: У суботу 22.12.2018 у 21:30, након ерупције вулкана Анак Кракатау долази до појаве катастрофалног Цунамија, по локалном времену (14:30 GMT), који је погодио индонежанска острва Јаву и Суматру и однео више од 160 људских живота.

https://www.youtube.com/watch?v=1nCxhMYtZ18

Догађај 3: У ноћи недеља 23. на понедељак 24. у близини вулкана Етна регистровано је 130 подрхтавања тла, од којих је најјаче било четири степена по Рихтеру. Након неколико дана праћених појачаних активности један од најактивнијих вулкана на свету Етна поново је прорадио и почео избацивати ужарену лаву и пепео. Са више од 3.320 метара надморске висине Етна је највиши вулкан и највиша планина испод Алпа у Европи. Према извештајима US Geological Survey, Етна је један од најактивнијих вулкана на свету. Посљедња велика ерупција догодила се 2009. године.

Ерупција вулкана, илустрација

Да ли су ова три догађаја која се дешавају практично у исто време само случајност или последица један другог, односно можда сви последица нечег трећег…Погледајте на карти колико су ове три локације удаљене једна од друге и обратите пажњу на практично једнаку удаљеност оба вулкана, чије ерупције очигледно следе „удар метеора“ у Русији, који су од локације наводног „метеора“ удаљени између 10.000 и 11.000 km…Можемо приметити да локације ова три догађаја чине на неки начин приближно једнакостранични троугао.

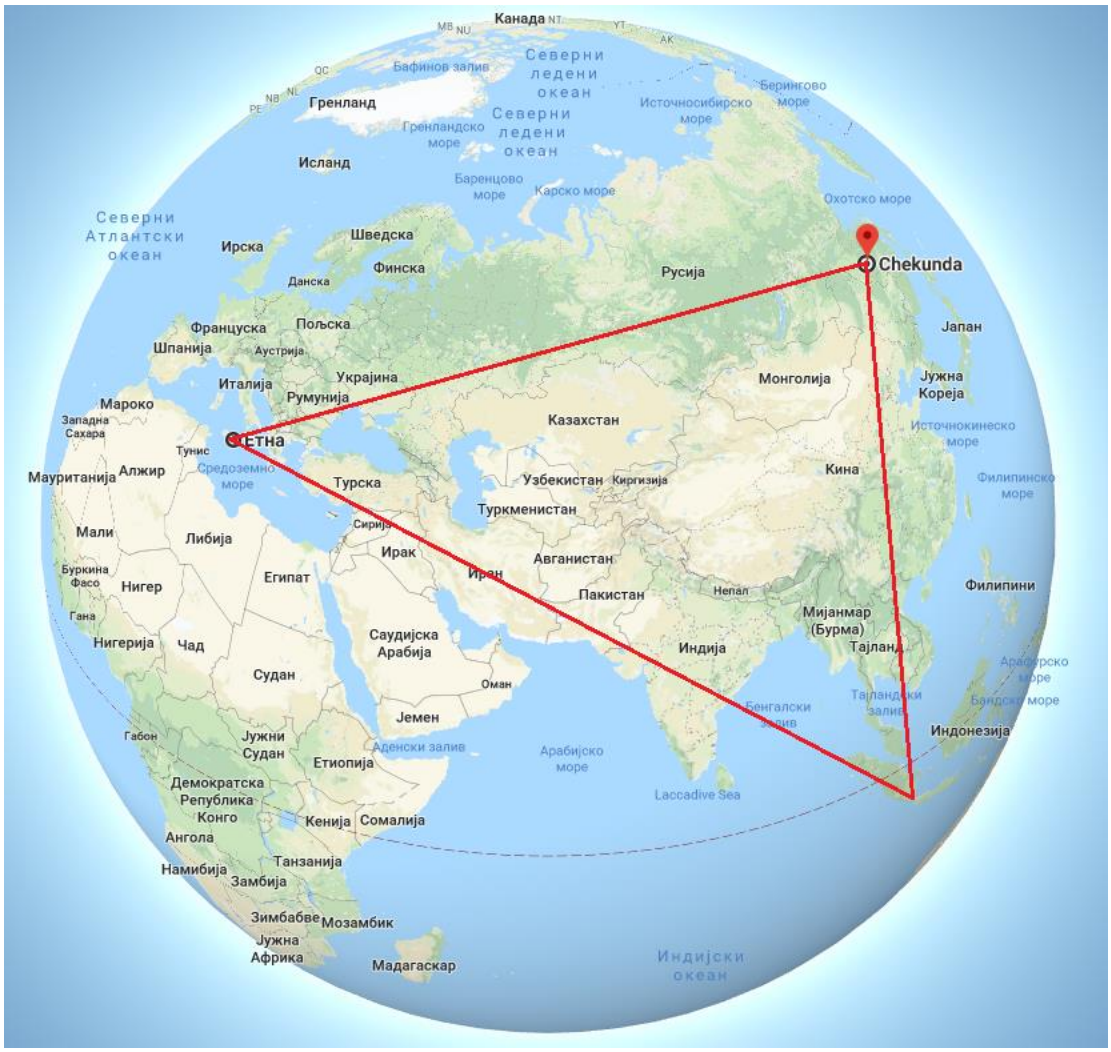

Линк ка мапи

Шта бележе мерења Шумановог резонантног електромагнетног таласа (тзв. Шуманове резонанце) у истом периоду

Шуманове резонанце, односно резонатне фреквенције електромагнетних таласа, описују активност између површине земље и јоносфере и узроковане су, по постојећим теоријама

атмосферским пражњењима и електромагнетним таласима који у овом за њих затвореном простору између две плазма средине улазе у резонанцу.

Илустрација појаве Шуманових резонантних таласа

Дана 23.12.2018 забележена је несвакидашња активност у земљиној атмосфери, описана већ поменутим Шумановим резонантним таласима, који бележе повећање фреквенције основног и виших хармоника уз велико повећање амплитуде сигнала, слике дате ниже.

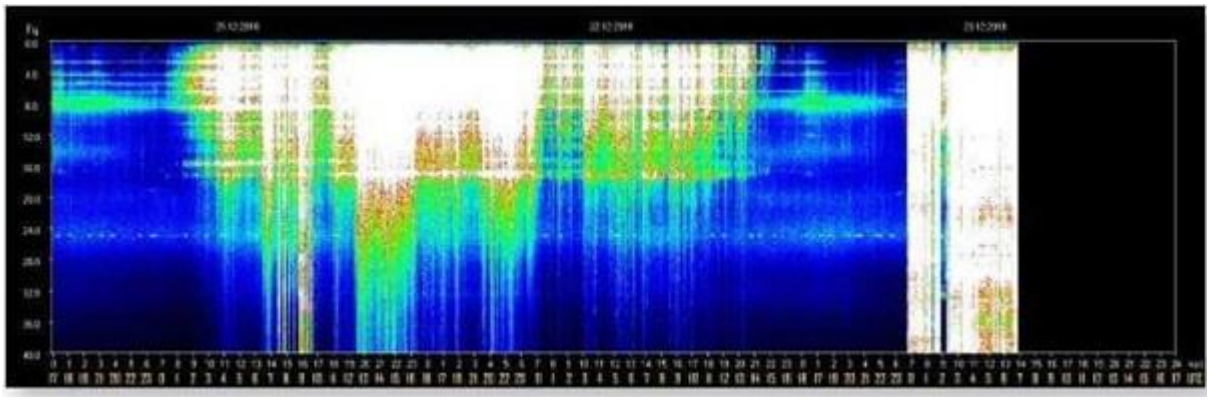

Приказ спектра Шумановог резонантног електромагнетног таласа за период 21.-23.12.2018

Амплитуда Шуманових резонанци се мења и већа је када се плазма у јоносфери побуди. Екситација плазме у јоносфери се по једној од теорија дешава услед соларне активности, грмљавинских олуја. Такође постоји теорија која каже да и системи креирани од људи, као ХААРП, систем могу исто тако узроковати промене у јоносфери. Шта је у овом случају изазвало очигледну екситацију плазме остаје да се утврди.

Амплитуда Шумановог резонантног таласа за период 21.-23.12.2018

Снимљено од стране Space Observing System Данные комплексного мониторинга в г.Томске http://sosrff.tsu.ru/

Целокупан спектар електромагнетног шума за период 23.-25.12.2018

Цео електромагненти фон позадине снимљен 23. – 25.12.2018

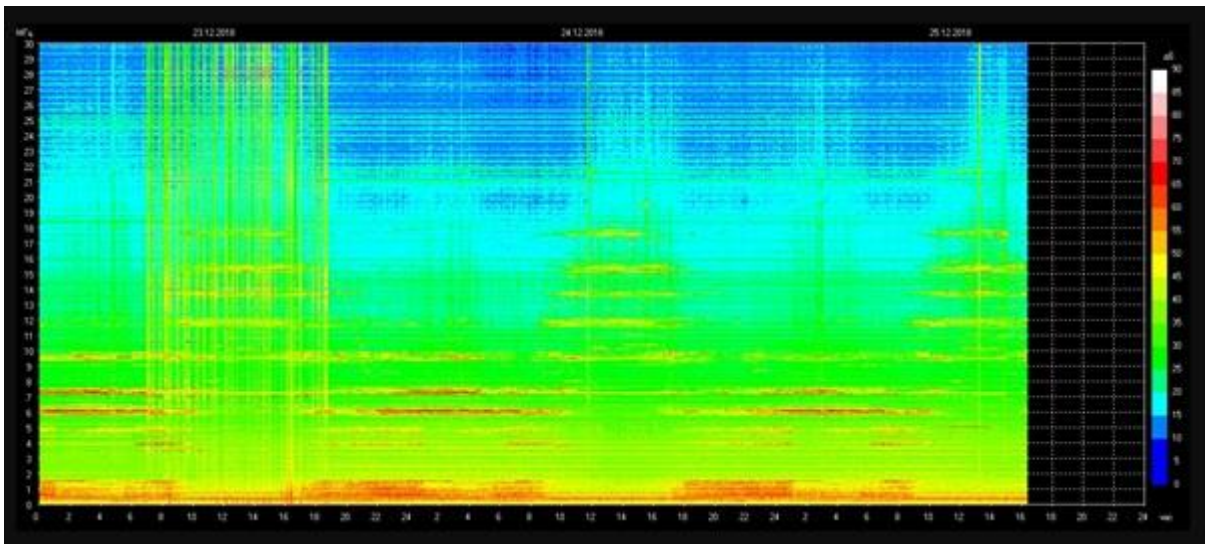

Шуманов резонантни електромагненти талас за период 23.-25.12.2018

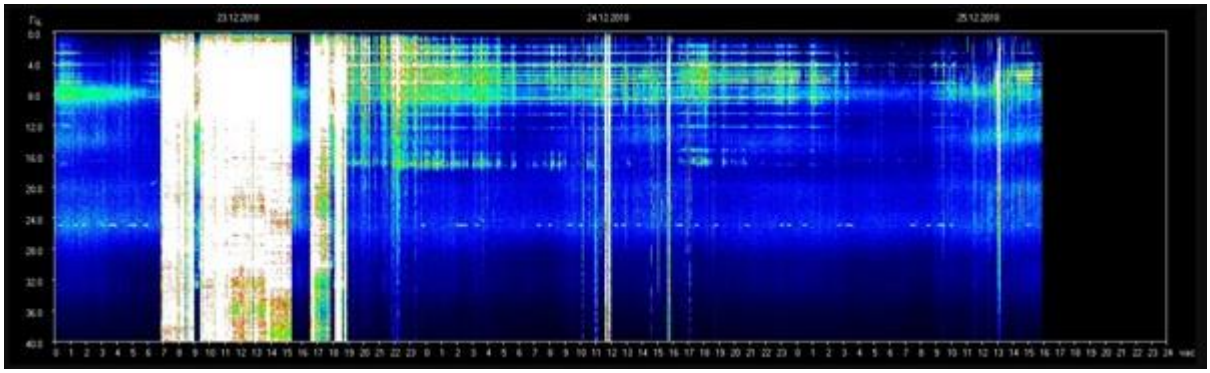

Фреквенција Шуманове резонанце за период 23.-25.12.2018

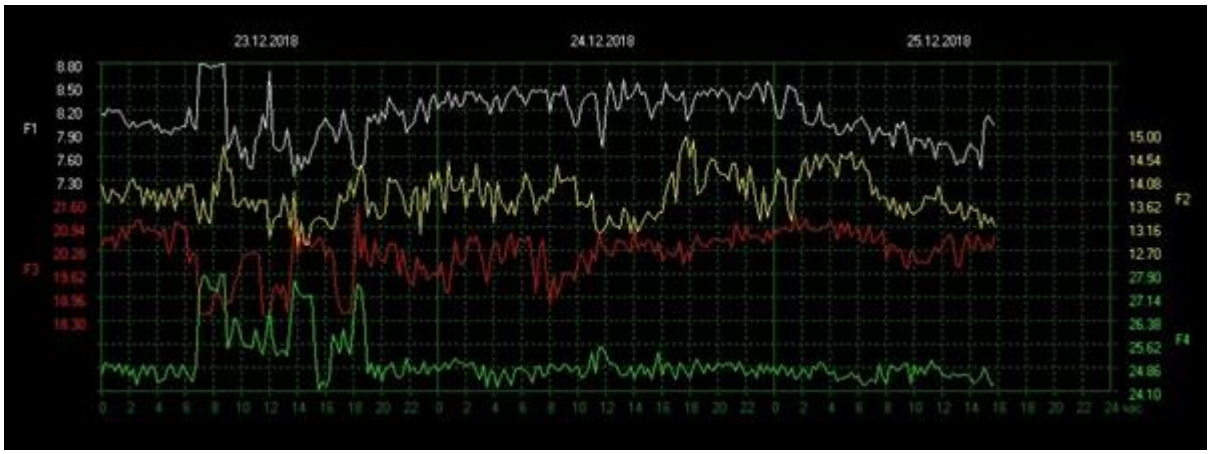

Амплитуда Шуманове резонанце за период 23.-25.12.2018

„Удар метеора“ је, ако је до удара уопште и дошло, на данашњој науци непознат начин можда изазвао неку врсту стојећег таласа који је на практично истим удаљеностима, геометријски прецизно побудио ерупције два вулкана, једног на Сицилији, другог у Индонезији. Могуће је да су и сва три догађаја последица нечег трећег, нама у овом тренутку непознатог. Поновићемо већ примећено, тј. да су оба вулкана на сличним ако не и истим удаљеностима од наводног „удара метеора“ (у сваком случају врло јаке манифестације па којег год да је порекла), као и да све три локације чине малтане форму једнакостраничног троугла. Да ли су темена тог троугла нодови или антинодови истог стојећег таласа, а у том случају тежиште истог троугла локација извора тог таласа, можда???

Евентуални извор би у том случају био негде у тежишту овог троугла на граници Кине, Казахстана, Киргизије, Таџикистана, Авганистана, Пакистана и Индије...

Планета земља заједно са јоносфером чини један сферични кондензатор, тако да у исто време долази до побуђивања, поремећаја равнотеже у међуплазмином простору, практично диелектрику тог кондензатора, који ми називамо атмосфером, што очитавамо скоковитом променом амплитуде Шумановог резонантног таласа.

Која је узрочно последична веза свих ових догађаја и обзервираних мерења остаје да се установи, у сваком случају нешто ново је детектовано и правац истраживања је јасан.

Овај текст послужиће нам и као увод у детаљнију причу о древном знању о управо овде начетом феномену, кодираном у симболима наших предака.

Литература

[1] – Петко Николић Видуша, “Стећци лаж и богумили”, издавач “Пешић и синови”, Београд 2014, ISBN 978-86-7540-185-8

[2] – Ненад Шијаковић, “Историјска тригонометрија”, https://www.scribd.com/document/394408809/Историјска-Тригонометрија-Мр-Ненад-Шијаковић

[3] – Милан Т. Стеванчевић, “Тајне сунчевог ветра”, Београд 2004, ISBN 86-904985-0-8

[4] – Горан Митић, “Увод у нову физику”...

О аутору

Ненад Шијаковић, Магистар електротехничких наука, дипломирао 2004. године на Електротехничком факултету у Београду. Магистрирао на истом факултету 2011. године. Од 2005. до 2016. године запослен у ЈП Електромрежа Србије на пословима планирања рада и планирања развоја електроенергетског Система Републике Србије, где од 2013.-2016. године ради на месту Директора центра за стратегију и планирање развоја. Од 2016. године запослен у Секретаријату Енергетске Заједнице са седиштем у Бечу, на позицији стручњака за електроенергетске инфраструктурне пројекте и енергетску безбедност.

Аутор је више од двадесет софтверских решења из области енергетских апликација. Објавио је значајан број радова на домаћим и страним конференцијама, као и у међународним часописима. Течно говори енглески и поседује просечно знање руског језика.

Уредник веб портала Паметарница, која се бави истраживањем историје коришћењем апарата својствених природно-математичким наукама, истраживањем археологије Балкана и црноморског региона, теслијанске етарске физике и целокупне филозофије која стоји иза исте.

sijakovicnenad@gmail.com